Faptele Apostolilor

1 Prima carte pe care am scris-o, Teofile, se
referă la tot ce a început Isus să facă și să
învețe,
2 până în ziua în care a fost înălțat, după ce a
dat poruncă, prin Duhul Sfânt, apostolilor pe
care îi alesese.
3 Acestora li S-a arătat viu și după ce a suferit,
prin multe dovezi, arătându-li-Se pe parcursul
a patruzeci de zile și vorbindu-le despre
Împărăția lui Dumnezeu.
4 Fiind adunat împreună cu ei, le-a poruncit:
„Nu plecați din Ierusalim, ci așteptați
promisiunea Tatălui, pe care ați auzit-o de la
Mine.
5 Căci Ioan a botezat într-adevăr în apă, dar
voi veți fi botezați în Duhul Sfânt nu peste
multe zile.”
6 Deci, când s-au adunat, L-au întrebat:
„Doamne, în acest timp vei restaura Împărăția
lui Israel?”
7 El le-a zis: „Nu este treaba voastră să
cunoașteți vremurile sau perioadele pe care
Tatăl le-a pus sub propria Sa autoritate.
8 Dar voi veți primi putere când va veni
Duhul Sfânt peste voi. Și Îmi veți fi martori în
Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la
marginile pământului.”

9 După ce a spus aceste lucruri, pe când se
uitau ei, a fost înălțat, iar un nor L-a luat din
fața lor.
10 În timp ce ei priveau țintă spre cer pe când
Se înălța El, iată că* doi bărbați îmbrăcați în
haine albe au stat lângă ei,
11 care au și zis: „Bărbați galileeni, de ce stați
și vă uitați spre cer? Acest Isus, care a fost
înălțat de la voi la cer, va veni în același fel în
care L-ați văzut mergând spre cer.”
12 Apoi s-au întors la Ierusalim de pe muntele
numit Măslinilor, care este lângă Ierusalim, la o
distanță de un drum în ziua de Sabat.
13 După ce au ajuns, au urcat în camera de
sus unde stăteau: Petru, Ioan, Iacov, Andrei,
Filip, Toma, Bartolomeu, Matei, Iacov, fiul lui
Alfeu, Simon Zelotul și Iuda, fiul lui Iacov.
14 Toți aceștia stăruiau într-un cuget în
rugăciune și în cereri, împreună cu femeile, cu
Maria, mama lui Isus, și cu frații Lui.
15 În zilele acelea, Petru s-a ridicat în mijlocul
ucenicilor (iar numărul celor adunați era de
aproximativ o sută douăzeci) și a zis:
16 „Fraților, trebuia să se împlinească
Scriptura aceasta, pe care Duhul Sfânt a spus-o
mai înainte prin gura lui David despre Iuda,
care a fost călăuza celor ce L-au prins pe Isus.
17 Căci el era numărat printre noi și primise
partea lui în această slujbă.

---

* **1:10** „Iată că”, din „ἰδοὺ”, înseamnă a privi, a observa, a vedea sau a se uita fix. Este adesea folosit ca interjecție.

18 Omul acesta a dobândit un câmp cu plata
nelegiuirii lui; și căzând cu capul în jos, a crăpat
la mijloc și i s-au vărsat toate măruntaiele.
19 Acest lucru a devenit cunoscut tuturor celor
care locuiau în Ierusalim, așa că în limba lor
câmpul acela a fost numit «Acheldama», adică
«Câmpul sângelui».
20 Căci este scris în cartea Psalmilor:

«Locuința lui să rămână pustie,
Și nimeni să nu locuiască în ea;»✡

și,

«Slujba lui s-o ia altul.»✡

21 Așadar, dintre bărbații care ne-au însoțit în
tot timpul în care Domnul Isus a intrat și a ieșit
dintre noi,
22 începând de la botezul lui Ioan și până în
ziua în care a fost înălțat de la noi, unul dintre
aceștia trebuie să devină martor al învierii Lui
împreună cu noi.”

23 Au propus doi: Iosif, numit Barsaba, căruia
i se mai zicea și Iust, și Matia.
24 S-au rugat și au zis: „Tu, Doamne, care
cunoști inimile tuturor, arată-ne pe care dintre
acești doi l-ai ales
25 ca să ia parte la această slujbă și apostolie
din care a căzut Iuda, ca să meargă la locul lui.”
26 Au tras la sorți, iar sorțul a căzut pe Matia;
și el a fost numărat împreună cu cei
unsprezece apostoli.

✡ **1:20** Psalmii 69:25 ✡ **1:20** Psalmii 109:8

2

1 Când a sosit ziua Cincizecimii, erau toți
adunați într-un cuget, în același loc.
2 Deodată a venit din cer un sunet, ca vâjâitul
unui vânt puternic, și a umplut toată casa unde
stăteau ei.
3 Li s-au arătat niște limbi despărțite, ca de
foc, și s-au așezat câte una pe fiecare dintre ei.
4 Toți au fost umpluți de Duhul Sfânt și au
început să vorbească în alte limbi, după cum le
dădea Duhul să vorbească.
5 Și locuiau în Ierusalim iudei, oameni
evlavioși din orice națiune de sub cer.
6 Când s-a auzit acest sunet, mulțimea s-a
adunat și a rămas uluită, pentru că fiecare îi
auzea vorbind în propria lui limbă.
7 Toți erau uimiți și se minunau, zicând unii
către alții: „Iată, oare nu sunt galileeni toți
aceștia care vorbesc?
8 Și cum de îi auzim, fiecare în limba noastră
maternă?
9 Parți, mezi, elamiți și locuitori din
Mesopotamia, Iudeea, Capadocia, Pont, Asia,
10 Frigia, Pamfilia, Egipt, părțile Libiei din
apropierea Cirenei, vizitatori din Roma, atât
iudei cât și prozeliți,
11 cretani și arabi — noi îi auzim vorbind în
limbile noastre despre lucrările mărețe ale lui
Dumnezeu!”
12 Toți erau uimiți și perplecși, zicându-și unii
altora: „Ce vrea să însemne aceasta?”
13 Dar alții, batjocorindu-i, ziceau: „Sunt plini
de must.”

14 Dar Petru, stând în picioare cu cei
unsprezece, și-a ridicat glasul și le-a zis:
„Bărbați iudei și voi toți care locuiți în
Ierusalim, să vă fie cunoscut lucrul acesta și
luați aminte la cuvintele mele!
15 Căci oamenii aceștia nu sunt beți, cum
presupuneți voi, fiindcă este abia al treilea ceas
din zi.*
16 Ci aceasta este ceea ce a fost spus prin
profetul Ioel:
17 «În zilele de pe urmă, zice Dumnezeu,
voi revărsa din Duhul Meu peste orice
făptură.
Fiii și fiicele voastre vor profeți.
Tinerii voștri vor avea viziuni.
Bătrânii voștri vor visa vise.
18 Chiar și peste robii Mei și roabele Mele, în
zilele acelea,
voi revărsa din Duhul Meu, și vor profeți.
19 Voi face minuni sus în cer,
și semne jos pe pământ:
sânge, foc și valuri de fum.
20 Soarele se va preface în întuneric,
și luna în sânge,
înainte să vină ziua cea mare și glorioasă a
Domnului.
21 Și oricine va chema Numele Domnului va fi
mântuit.»✡
22 Bărbați israeliți, ascultați aceste cuvinte! Pe
Isus din Nazaret, un Om adeverit de Dumnezeu
înaintea voastră prin fapte puternice, minuni și

---

* **2:15** în jur de ora 9:00 a.m. ✡ **2:21** Ioel 2:28-32

semne pe care Dumnezeu le-a făcut prin El în
mijlocul vostru, după cum voi înșivă știți;
23 pe El, care a fost dat pe mâini după planul
hotărât și prestiința lui Dumnezeu, voi L-ați
prins și L-ați ucis, răstignindu-L prin mâna
unor oameni fără de lege.
24 Dar Dumnezeu L-a înviat, eliberându-L de
durerile morții, pentru că nu era cu putință să
fie ținut de ea.
25 Căci David spune despre El:
«Îl vedeam pe Domnul neîncetat înaintea mea,
pentru că El este la dreapta mea, ca să nu
mă clatin.
26 De aceea mi s-a bucurat inima și mi s-a
veselit limba;
mai mult, și trupul meu va locui în
speranță.
27 Căci nu-mi vei lăsa sufletul în Locuința
morților†
și nu vei îngădui ca Sfântul Tău să vadă
putrezirea.
28 Mi-ai făcut cunoscute căile vieții;
mă vei umple de bucurie cu prezența Ta.»✡
29 Frații lor, pot să vă spun cu îndrăzneală
despre patriarhul David, că a murit și a fost
îngropat, iar mormântul lui este la noi până în
ziua de azi.
30 Prin urmare, fiind profet și știind că
Dumnezeu îi jurase cu jurământ că va ridica
din rodul coapselor sale, după trup, pe
Hristosul‡, ca să șadă pe tronul său,

† **2:27** sau, Iad ✡ **2:28** Psalmii 16:8-11 ‡ **2:30** „Hristos” înseamnă „Cel Uns”.

31 el, prevăzând lucrul acesta, a vorbit despre
învierea lui Hristos, spunând că sufletul Lui nu
a fost lăsat în Locuința morților§ și că trupul
Lui nu a văzut putrezirea.
32 Pe acest Isus, Dumnezeu L-a înviat, și noi
toți suntem martori ai acestui fapt.
33 Fiind, așadar, înălțat la dreapta lui
Dumnezeu și primind de la Tatăl promisiunea
Duhului Sfânt, a revărsat ceea ce vedeți și
auziți acum.
34 Căci David nu a urcat la ceruri, ci el însuși
spune:

«Domnul a zis Domnului meu: „Șezi la dreapta
Mea,
35 până voi pune pe vrăjmașii Tăi așternut
picioarelor Tale.”»✡

36 Să știe bine, deci, toată casa lui Israel, că
Dumnezeu L-a făcut Domn și Hristos pe acest
Isus pe care voi L-ați răstignit.”

37 Când au auzit ei aceste lucruri, au fost
străpunși în inimă și le-au zis lui Petru și
celorlalți apostoli: „Frații, ce să facem?”

38 Petru le-a zis: „Pocăiți-vă și fiecare din voi
să fie botezat în Numele lui Isus Hristos spre
iertarea păcatelor, și veți primi darul Duhului
Sfânt.
39 Căci promisiunea este pentru voi, pentru
copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe, în
oricât de mare număr îi va chema la Sine
Domnul Dumnezeul nostru.”

§ **2:31** sau, Iad ✡ **2:35** Psalmii 110:1

40 Și, cu multe alte cuvinte, depunea mărturie
și îi îndemna, zicând: „Salvați-vă din această
generație coruptă!”
41 Astfel, cei care au primit cu bucurie
cuvântul lui au fost botezați; și în ziua aceea au
fost adăugate la numărul lor cam trei mii de
suflete.
42 Ei stăruiau în învățătura apostolilor, în
părtășie, în frângerea pâinii și în rugăciuni.
43 Și o teamă a cuprins fiecare suflet, iar prin
apostoli se făceau multe minuni și semne.
44 Toți cei ce credeau erau împreună și aveau
toate lucrurile în comun.
45 Își vindeau proprietățile și bunurile și le
împărțeau tuturor, după nevoile fiecăruia.
46 Zi de zi stăruiau într-un cuget în Templu și,
frângând pâinea pe acasă, își luau hrana cu
bucurie și curăție de inimă,
47 lăudându-L pe Dumnezeu și bucurându-se
de favoarea întregului popor. Și Domnul
adăuga zilnic la Adunare pe cei care erau
mântuiți.

3

1 Petru și Ioan urcau la Templu, la ceasul
rugăciunii, adică al nouălea.*
2 Era acolo un om olog din pântecele mamei
lui, care era dus și pus zilnic la poarta
Templului, numită „Frumoasă”, ca să ceară
milostenie de la cei ce intrau în Templu.
3 Văzându-i pe Petru și pe Ioan gata să intre
în Templu, le-a cerut milostenie.

* **3:1** 3:00 p.m.

4 Petru, uitându-se țintă la el, împreună cu
Ioan, i-a zis: „Privește la noi!”
5 El s-a uitat la ei cu atenție, așteptând să
primească ceva de la ei.
6 Dar Petru i-a zis: „Argint și aur n-am, dar ce
am, îți dau: în Numele lui Isus Hristos din
Nazaret, ridică-te și umblă!”
7 L-a prins de mâna dreaptă și l-a ridicat.
Imediat, picioarele și gleznele i s-au întărit.
8 Dintr-o săritură a stat în picioare și a
început să umble. A intrat cu ei în Templu
umblând, sărind și lăudându-L pe Dumnezeu.
9 Tot poporul l-a văzut umblând și
lăudându-L pe Dumnezeu.
10 L-au recunoscut că era cel ce stătea la
poarta „Frumoasă” a Templului și cerea
milostenie, și s-au umplut de uimire și de
mirare pentru ceea ce i se întâmplase.
11 Pe când ologul vindecat se ținea de Petru și
de Ioan, tot poporul, uimit la culme, a alergat la
ei în pridvorul numit „al lui Solomon”.
12 Când a văzut lucrul acesta, Petru s-a
adresat poporului: „Bărbați israeliți, de ce vă
mirați de omul acesta? Sau de ce vă uitați țintă
la noi, ca și cum l-am fi făcut să umble prin
propria noastră putere sau evlavie?
13 Dumnezeul lui Avraam, al lui Isaac și al lui
Iacov, Dumnezeul părinților noștri, L-a
glorificat pe Slujitorul Său, Isus, pe care voi
L-ați predat și L-ați renegat în prezența lui Pilat,
deși acesta hotărâse să-L elibereze.
14 Voi L-ați renegat pe Cel Sfânt și Drept și ați
cerut să vi se dăruiască un criminal.

15 L-ați ucis pe Prințul vieții, pe care
Dumnezeu L-a înviat din morți, fapt al cărui
martori suntem noi.
16 Prin credința în Numele Lui, acest Nume l-a
întărit pe omul pe care îl vedeți și îl cunoașteți.
Da, credința care vine prin El i-a dat această
vindecare perfectă în prezența voastră a
tuturor.
17 Acum, fraților,† știu că ați lucrat din
ignoranță, la fel ca și conducătorii voștri.
18 Dar Dumnezeu a împlinit astfel lucrurile pe
care le-a vestit mai dinainte prin gura tuturor
profeților Săi, și anume, că Hristosul Său avea
să sufere.
19 Pocăiți-vă, așadar, și întoarceți-vă la
Dumnezeu, pentru ca păcatele să vă fie șterse,
ca să vină vremuri de înviorare de la prezența
Domnului
20 și să-L trimită pe Hristos Isus, care a fost
rânduit mai dinainte pentru voi.
21 Pe El cerul trebuie să-L primească până la
vremurile restaurării tuturor lucrurilor, despre
care Dumnezeu a vorbit cu mult timp în urmă
prin gura sfinților Săi profeți.
22 Căci Moise a zis părinților: «Domnul
Dumnezeu vă va ridica dintre frații voștri un
profet ca mine; de el să ascultați în tot ce vă va
spune.
23 Și oricine nu va asculta de profetul acela,
va fi nimicit cu desăvârșire din mijlocul
poporului.»✡

† **3:17** Cuvântul pentru „frați” aici și acolo unde contextul o permite, poate fi tradus corect și prin „frați și surori”. ✡ **3:23** Deuteronomul 18:15,18-19

24 De asemenea, toți profeții, de la Samuel și
toți cei ce au urmat după el, câți au vorbit, au
vestit aceste zile.
25 Voi sunteți fiii profeților și ai legământului
pe care Dumnezeu l-a încheiat cu părinții
noștri, când i-a zis lui Avraam: «Toate familiile
pământului vor fi binecuvântate prin sămânța‡
ta.»✡
26 După ce Și-a ridicat Slujitorul, Isus,
Dumnezeu L-a trimis mai întâi la voi, ca să vă
binecuvânteze, întorcându-vă pe fiecare de la
nelegiuirile voastre.”

4

1 Pe când le vorbeau ei oamenilor, au venit la
ei preoții, căpetenia gărzii Templului și
saducheii.
2 Aceștia erau foarte deranjați pentru că îi
învățau pe oameni și vesteau în Isus învierea
din morți.
3 Au pus mâna pe ei și i-au aruncat în
închisoare până a doua zi, pentru că era deja
seară.
4 Dar mulți dintre cei ce auziseră cuvântul au
crezut, iar numărul bărbaților a ajuns la
aproape cinci mii.

5 A doua zi, conducătorii, bătrânii și
cărturarii s-au adunat la Ierusalim.
6 Erau acolo marele preot Ana, Caiafa, Ioan,
Alexandru și toți cei din neamul marilor preoți.

---

‡ **3:25** sau, urmașii ✡ **3:25** Geneza 22:18; 26:4

7 I-au pus pe Petru și pe Ioan în mijlocul lor și
i-au luat la întrebări: „Prin ce putere sau în ce
nume ați făcut voi lucrul acesta?”
8 Atunci Petru, plin de Duhul Sfânt, le-a zis:
„Conducători ai poporului și bătrâni ai lui
Israel!
9 Dacă suntem trași la răspundere astăzi
pentru o faptă bună făcută unui om bolnav și
suntem întrebați cum a fost vindecat acesta,
10 să vă fie cunoscut tuturor și întregului
popor Israel că în Numele lui Isus Hristos din
Nazaret, pe care L-ați răstignit și pe care
Dumnezeu L-a înviat din morți, stă omul acesta
sănătos înaintea voastră.
11 El este «piatra disprețuită de voi, zidarii,
care a ajuns piatra din capul unghiului.»✡
12 În nimeni altul nu este mântuire, căci nu
este sub cer niciun alt nume dat oamenilor, în
care trebuie să fim mântuiți.”
13 Când au văzut curajul lui Petru și al lui
Ioan și au înțeles că erau oameni neînvățați și
de rând, s-au mirat; și au recunoscut că
fuseseră cu Isus.
14 Mai mult, văzându-l pe omul vindecat
stând împreună cu ei, nu mai aveau ce să zică
împotrivă.
15 Le-au poruncit să iasă afară din Sinedriu și
s-au sfătuit între ei,
16 zicând: „Ce să le facem acestor oameni?
Căci, într-adevăr, un semn remarcabil a fost
făcut prin ei, este evident pentru toți locuitorii
Ierusalimului și nu-l putem nega.

✡ **4:11** Psalmii 118:22

17 Dar, ca să nu se răspândească mai departe
în popor vestea, să-i amenințăm cu asprime să
nu mai vorbească nimănui în Numele acesta.”
18 I-au chemat și le-au poruncit să nu mai
vorbească și să nu mai învețe absolut deloc în
Numele lui Isus.

19 Dar Petru și Ioan au răspuns: „Judecați voi
înșivă dacă este drept înaintea lui Dumnezeu să
ascultăm de voi mai degrabă decât de
Dumnezeu!
20 Căci noi nu putem să nu vorbim despre
ceea ce am văzut și am auzit.”

21 După ce i-au mai amenințat din nou, le-au
dat drumul, negăsind niciun motiv ca să-i
pedepsească din cauza poporului, pentru că toți
Îl slăveau pe Dumnezeu pentru cele
întâmplate.
22 Căci omul în care se făcuse această minune
de vindecare avea mai mult de patruzeci de ani.

23 Fiind eliberați, s-au dus la ai lor și le-au
povestit tot ce le spuseseră preoții cei mai de
seamă și bătrânii.
24 Când au auzit ei lucrul acesta, și-au ridicat
glasul într-un gând către Dumnezeu și au zis:
„Stăpâne, Tu ești Dumnezeul care ai făcut
cerul, pământul, marea și tot ce este în ele;
25 care, prin gura slujitorului Tău David, ai zis:

«Pentru ce se întărâtă neamurile
și popoarele plănuiesc lucruri deșarte?

26 Împărații pământului se ridică,
iar conducătorii se adună împreună

împotriva Domnului și împotriva
Hristosului* Său.»✡
27 Căci, cu adevărat†, atât Irod, cât și Ponțiu
Pilat, cu neamurile și popoarele lui Israel, s-au
adunat împreună împotriva Sfântului Tău
Slujitor Isus, pe care L-ai uns,
28 ca să facă tot ce hotărâse mai dinainte
mâna Ta și planul Tău.
29 Iar acum, Doamne, privește la
amenințările lor și dă-le slujitorilor Tăi puterea
să vestească cuvântul Tău cu tot curajul,
30 în timp ce Îți întinzi mâna ca să vindeci, și
să se facă semne și minuni prin Numele
Sfântului Tău Slujitor Isus!”
31 După ce s-au rugat, s-a cutremurat locul în
care erau adunați; toți au fost umpluți de Duhul
Sfânt și vesteau cuvântul lui Dumnezeu cu
îndrăzneală.
32 Mulțimea celor care crezuseră era o inimă
și un suflet. Niciunul nu zicea că ceva din
bunurile lui este al său, ci aveau toate lucrurile
în comun.
33 Apostolii mărturiseau cu mare putere
despre învierea Domnului Isus. Și un mare har
era peste toți.
34 Căci nu era nimeni printre ei care să ducă
lipsă. Toți cei care aveau ogoare sau case le
vindeau, aduceau prețul lucrurilor vândute
35 și îl puneau la picioarele apostolilor; apoi
se împărțea fiecăruia după cum avea nevoie.

---

* **4:26** Hristos (greacă) și Mesia (ebraică) înseamnă „Cel Uns”.
✡ **4:26** Psalmii 2:1-2 † **4:27** TR și NU omit „în cetatea aceasta” / „Isus” sau fac anumite inversiuni, respectând „adevărat”.

36 Iosif, pe care apostolii îl mai numeau și
Barnaba (care tradus înseamnă Fiu al
încurajării), un levit, cipriot de neam,
37 având un câmp, l-a vândut, a adus banii și
i-a pus la picioarele apostolilor.

5

1 Dar un om, numit Anania, împreună cu
soția sa Safira, a vândut o proprietate,
2 și a oprit o parte din preț, soția sa știind și
ea de lucrul acesta; el a adus o anumită parte și
a pus-o la picioarele apostolilor.
3 Dar Petru a zis: „Anania, de ce ți-a umplut
Satana inima ca să-L minți pe Duhul Sfânt și să
oprești o parte din prețul pământului?
4 Cât timp îl aveai, nu rămânea al tău? Și
după ce a fost vândut, nu erau banii la
dispoziția ta? Cum de ai pus la cale acest lucru
în inima ta? N-ai mințit pe oameni, ci pe
Dumnezeu.”
5 Anania, auzind aceste cuvinte, a căzut jos și
a murit. Și o mare frică i-a cuprins pe toți cei
care au auzit aceste lucruri.
6 Tinerii s-au ridicat, l-au înfășurat, l-au scos
afară și l-au îngropat.
7 După vreo trei ore, a intrat și soția lui,
neștiind ce se întâmplase.
8 Petru a întrebat-o: „Spune-mi, cu atât ați
vândut pământul?”

Ea a zis: „Da, cu atât.”

9 Dar Petru i-a zis: „Cum de v-ați înțeles între
voi să-L ispitiți pe Duhul Domnului? Iată,

picioarele celor care l-au îngropat pe soțul tău
sunt la ușă și te vor scoate și pe tine afară.”
10 Ea a căzut imediat la picioarele lui și a
murit. Tinerii au intrat, au găsit-o moartă, au
scos-o afară și au îngropat-o lângă soțul ei.
11 O mare frică a cuprins toată Adunarea și pe
toți cei care au auzit aceste lucruri.
12 Prin mâinile apostolilor se făceau multe
semne și minuni în popor. Și toți erau într-un
cuget în Pridvorul lui Solomon.
13 Niciunul dintre ceilalți nu îndrăznea să li
se alăture; totuși, poporul îi cinstea mult.
14 Tot mai mulți credincioși erau adăugați
Domnului, mulțimi de bărbați și de femei,
15 încât scoteau bolnavii pe străzi și îi puneau
pe paturi și pe tărgi, pentru ca, atunci când
trecea Petru, măcar umbra lui să treacă peste
unii dintre ei.
16 De asemenea, se aduna mulțimea din
cetățile din jurul Ierusalimului, aducând
bolnavi și pe cei chinuiți de duhuri necurate; și
toți erau vindecați.
17 Dar marele preot s-a ridicat, împreună cu
toți cei ce erau cu el (adică partida saducheilor),
și s-au umplut de invidie;
18 au pus mâna pe apostoli și i-au băgat în
închisoarea publică.
19 Dar un înger al Domnului a deschis ușile
închisorii noaptea, i-a scos afară și le-a zis:
20 „Duceți-vă, stați în Templu și spuneți
poporului toate cuvintele acestei vieți.”
21 Când au auzit ei lucrul acesta, au intrat în
Templu în zori și au început să învețe poporul.

Dar marele preot și cei care erau cu el au venit
și au convocat Sinedriul, împreună cu tot sfatul
bătrânilor copiilor lui Israel, și au trimis la
închisoare ca să-i aducă.
22 Dar ofițerii care s-au dus nu i-au găsit în
închisoare. S-au întors și au raportat:
23 „Am găsit închisoarea închisă și încuiată
cu grijă, iar gardienii stând la uși; dar, când am
deschis, n-am găsit pe nimeni înăuntru!”
24 Când au auzit aceste cuvinte, marele preot,
căpetenia gărzii Templului și preoții cei mai de
seamă au rămas perplecși cu privire la ei,
întrebându-se ce se va alege din aceasta.
25 Atunci a venit cineva și le-a spus: „Iată,
oamenii pe care i-ați băgat în închisoare sunt
în Templu, stând în picioare și învățând
poporul.”
26 Apoi căpetenia gărzii s-a dus cu ofițerii și
i-au adus fără violență, căci se temeau să nu fie
uciși cu pietre de către popor.
27 După ce i-au adus, i-au pus înaintea
Sinedriului. Marele preot i-a luat la întrebări,
28 zicând: „Nu v-am poruncit noi cu strictețe
să nu mai învățați în Numele acesta? Și iată că
ați umplut Ierusalimul cu învățătura voastră și
vreți să aduceți asupra noastră sângele acestui
Om.”
29 Dar Petru și apostolii au răspuns: „Trebuie
să ascultăm mai degrabă de Dumnezeu decât de
oameni.
30 Dumnezeul părinților noștri L-a înviat pe
Isus, pe care voi L-ați ucis atârnându-L pe un
lemn.

31 Pe El Dumnezeu L-a înălțat cu mâna Sa
dreaptă ca Prinț și Mântuitor, ca să dea lui
Israel pocăința și iertarea păcatelor.
32 Noi suntem martorii Lui cu privire la aceste
lucruri; la fel este și Duhul Sfânt, pe care
Dumnezeu L-a dat celor care ascultă de El."
33 Când au auzit ei aceasta, s-au înfuriat la
culme și s-au hotărât să-i ucidă.
34 Dar un fariseu numit Gamaliel, un
învățător al Legii respectat de tot poporul, s-a
ridicat în Sinedriu și a poruncit să-i scoată pe
apostoli afară pentru puțin timp.
35 Apoi le-a zis: „Bărbați israeliți, aveți grijă
ce intenționați să le faceți acestor oameni.
36 Căci înainte de aceste zile s-a ridicat Teuda,
dându-se drept cineva mare; lui i s-au alăturat
un număr de vreo patru sute de bărbați. El a
fost ucis, iar toți cei care l-au ascultat au fost
împrăștiați și nu s-a ales nimic de ei.
37 După acesta, în zilele recensământului, s-a
ridicat Iuda Galileeanul și a tras popor după el.
A pierit și el, iar toți cei care l-au ascultat au
fost risipiți.
38 Și acum vă spun: lăsați-i pe acești oameni
în pace și dați-le drumul! Căci, dacă planul sau
lucrarea aceasta vine de la oameni, se va alege
praful de ea;
39 dar dacă este de la Dumnezeu, nu-i veți
putea distruge și s-ar putea să vă treziți luptând
împotriva lui Dumnezeu!"
40 Ei i-au dat dreptate. Au chemat pe apostoli,
i-au bătut, le-au poruncit să nu mai vorbească
în Numele lui Isus, apoi le-au dat drumul.

41 Ei au plecat din fața Sinedriului
bucurându-se că au fost socotiți vrednici să
sufere dezonoare pentru Numele lui Isus.
42 Și în fiecare zi, în Templu și pe acasă, nu
încetau să învețe pe oameni și să vestească
Vestea Bună că Isus este Hristosul.

6

1 În zilele acelea, pe măsură ce numărul
ucenicilor se înmulțea, a apărut o plângere din
partea eleniștilor* împotriva evreilor, pentru că
văduvele lor erau trecute cu vederea la slujirea
zilnică.
2 Cei doisprezece au convocat mulțimea
ucenicilor și au zis: „Nu este potrivit ca noi să
lăsăm cuvântul lui Dumnezeu ca să servim la
mese.
3 De aceea, fraților, alegeți dintre voi șapte
bărbați cu o mărturie bună, plini de Duhul
Sfânt și de înțelepciune, pe care să-i punem
responsabili de această sarcină.
4 Iar noi vom stărui în rugăciune și în slujirea
cuvântului.”
5 Aceste cuvinte au plăcut întregii mulțimi.
L-au ales pe Ștefan, un om plin de credință și de
Duhul Sfânt, pe Filip, Prohor, Nicanor, Timon,
Parmena și Nicolae, un prozelit din Antiohia.
6 I-au adus înaintea apostolilor, iar aceștia,
după ce s-au rugat, și-au pus mâinile peste ei.
7 Cuvântul lui Dumnezeu se răspândea, iar
numărul ucenicilor se înmulțea foarte mult în

* **6:1** Eleniștii foloseau limba și cultura greacă, deși erau de origine ebraică.

Ierusalim. Chiar și o mare mulțime de preoți
erau ascultători de credință.
8 Ștefan, plin de credință și de putere, făcea
minuni și semne mari în popor.
9 Dar s-au ridicat unii din sinagoga numită a
„Libertinilor”, dintre cirenieni, dintre
alexandrini și dintre cei din Cilicia și Asia, și au
început să discute în contradictoriu cu Ștefan.
10 Ei nu puteau însă să țină piept
înțelepciunii și Duhului prin care vorbea el.
11 Atunci au pus pe ascuns niște oameni să
spună: „L-am auzit rostind cuvinte de blasfemie
împotriva lui Moise și a lui Dumnezeu.”
12 Au stârnit poporul, pe bătrâni și pe
cărturari, au venit pe neașteptate asupra lui,
l-au prins și l-au dus în fața Sinedriului.
13 Au adus martori mincinoși care ziceau:
„Omul acesta nu încetează să rostească cuvinte
de blasfemie împotriva acestui loc sfânt și a
Legii.
14 Căci l-am auzit spunând că acest Isus din
Nazaret va distruge locul acesta și va schimba
obiceiurile pe care ni le-a lăsat Moise.”
15 Toți cei care stăteau în Sinedriu și-au
ațintit ochii asupra lui și au văzut că fața lui
era ca fața unui înger.

7

1 Marele preot a zis: „Așa stau lucrurile?”
2 El a răspuns: „Frați și părinți, ascultați.
Dumnezeul slavei I S-a arătat părintelui nostru
Avraam când era în Mesopotamia, înainte de a
locui în Haran,

3 și i-a zis: «Ieși din țara ta și de lângă rudele
tale și vino într-o țară pe care ți-o voi arăta.»✡
4 Atunci a ieșit din țara caldeenilor și a locuit
în Haran. De acolo, după ce a murit tatăl său,
Dumnezeu l-a mutat în această țară în care
locuiți voi acum.
5 Nu i-a dat nicio moștenire în ea, nici măcar
o palmă de pământ pe care să-și pună piciorul.
A promis însă că i-o va da în stăpânire, lui și
urmașilor lui după el, deși pe atunci nu avea
niciun copil.
6 Dumnezeu a vorbit astfel: că urmașii lui vor
locui ca străini într-o țară străină, și că vor fi
înrobiți și asupriți timp de patru sute de ani.
7 «Dar Eu voi judeca națiunea căreia îi vor fi
robi», a zis Dumnezeu, «și după aceea vor ieși
și-Mi vor sluji în acest loc.»✡
8 I-a dat legământul circumciziei. Astfel,
Avraam a devenit tatăl lui Isaac și l-a tăiat
împrejur în ziua a opta; Isaac a devenit tatăl lui
Iacov, iar Iacov a devenit tatăl celor doisprezece
patriarhi.
9 Patriarhii au fost invidioși pe Iosif și l-au
vândut în Egipt. Dar Dumnezeu a fost cu el,
10 l-a izbăvit din toate necazurile lui și i-a dat
favoare și înțelepciune înaintea lui Faraon,
regele Egiptului. Faraon l-a pus guvernator
peste Egipt și peste toată casa lui.
11 A venit apoi o foamete peste toată țara
Egiptului și a Canaanului, și o mare suferință,
iar părinții noștri nu găseau hrană.

✡ **7:3** Geneza 12:1 ✡ **7:7** Geneza 15:13-14

12 Dar când a auzit Iacov că în Egipt era grâu,
i-a trimis pe părinții noștri pentru prima dată.
13 A doua oară, Iosif s-a făcut cunoscut
fraților săi, iar familia lui Iosif i-a fost
descoperită lui Faraon.
14 Iosif a trimis și l-a chemat pe tatăl său,
Iacov, și pe toate rudele lui, șaptezeci și cinci
de suflete.
15 Iacov a coborât în Egipt; el a murit acolo, la
fel și părinții noștri.
16 Au fost aduși înapoi la Sihem și au fost puși
în mormântul pe care Avraam îl cumpărase cu
o sumă de argint de la fiii lui Hamor din Sihem.
17 Pe măsură ce se apropia timpul împlinirii
promisiunii pe care Dumnezeu o făcuse lui
Avraam, poporul a crescut și s-a înmulțit în
Egipt,
18 până când s-a ridicat un alt rege, care nu-l
cunoștea pe Iosif.
19 Acesta a acționat cu viclenie împotriva
neamului nostru și i-a asuprit pe părinții noștri,
forțându-i să-și abandoneze copiii abia născuți,
ca să nu rămână în viață.
20 În acea vreme s-a născut Moise; el era
extrem de frumos înaintea lui Dumnezeu. A
fost hrănit trei luni în casa tatălui său,
21 iar după ce a fost abandonat, fiica lui
Faraon l-a luat și l-a crescut ca pe propriul ei fiu.
22 Moise a fost instruit în toată înțelepciunea
egiptenilor și era puternic în cuvintele și faptele
sale.
23 Când a împlinit patruzeci de ani, i-a venit
în inimă gândul să-i viziteze pe frații săi, copiii

lui Israel.
24 Văzând că unul dintre ei suferă o
nedreptate, i-a luat apărarea, l-a răzbunat pe
cel asuprit și l-a lovit mortal pe egiptean.
25 El credea că frații săi vor înțelege că
Dumnezeu, prin mâna lui, le dădea izbăvirea;
dar ei nu au înțeles.
26 A doua zi, pe când se băteau, el le-a apărut
și a încercat să-i împace, zicând: «Bărbaților,
sunteți frați! De ce vă faceți rău unul altuia?»
27 Dar cel care îi făcea rău aproapelui său l-a
respins, zicând: «Cine te-a pus pe tine
conducător și judecător peste noi?
28 Vrei să mă omori și pe mine cum l-ai
omorât ieri pe egiptean?»✡
29 La auzul acestor cuvinte, Moise a fugit și a
devenit străin în țara Madian, unde a devenit
tatăl a doi fii.
30 După ce au trecut patruzeci de ani, un
înger al Domnului i S-a arătat în pustia
muntelui Sinai, în flacăra de foc a unui tufiș.
31 Când a văzut-o, Moise s-a mirat de această
privelițe. Pe când se apropia să vadă, a venit
glasul Domnului:
32 «Eu sunt Dumnezeul părinților tăi:
Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și
Dumnezeul lui Iacov.»✡ Moise a tremurat și nu
a mai îndrăznit să privească.
33 Domnul i-a zis: «Scoate-ți sandalele din
picioare, căci locul pe care stai este pământ
sfânt.

✡ **7:28** Exodul 2:14 ✡ **7:32** Exodul 3:6

34 Am văzut clar asuprirea poporului Meu
care este în Egipt, le-am auzit gemetele și M-am
coborât să-i eliberez. Acum vino, te voi trimite
în Egipt.»✡
35 Pe acest Moise pe care l-au respins ei,
zicând: «Cine te-a făcut conducător și
judecător?», Dumnezeu l-a trimis atât ca și
conducător, cât și ca eliberator, prin mâna
îngerului care i S-a arătat în tufiș.
36 El i-a scos afară, făcând minuni și semne în
Egipt, la Marea Roșie și în pustie, timp de
patruzeci de ani.
37 Acesta este acel Moise care le-a zis copiilor
lui Israel: «Domnul Dumnezeul vostru vă va
ridica dintre frații voștri un profet ca mine.»*✡
38 El este cel care, în Adunarea din pustie, a
fost cu îngerul care i-a vorbit pe muntele Sinai
și cu părinții noștri. El a primit cuvinte vii ca să
ni le dea nouă.
39 Părinții noștri n-au vrut să fie ascultători
de el, ci l-au respins și, în inimile lor, s-au întors
în Egipt,
40 zicându-i lui Aaron: «Fă-ne niște dumnezei
care să meargă înaintea noastră; căci în ceea
ce-l privește pe acest Moise, care ne-a scos din
țara Egiptului, nu știm ce s-a întâmplat cu el.»✡
41 În zilele acelea au făcut un vițel, au adus
jertfă idolului și s-au bucurat de lucrările
mâinilor lor.
42 Dar Dumnezeu S-a întors de la ei și i-a

✡ **7:34** Exodul 3:5,7-8,10 * **7:37** TR adaugă: „Pe el să-l ascultați.” ✡ **7:37** Deuteronomul 18:15 ✡ **7:40** Exodul 32:1

lăsat să slujească oștirii cerului†, după cum este
scris în cartea profeților:
«Casa lui Israel, Mi-ați adus voi jertfe și ofrande
timp de patruzeci de ani în pustie?
43 Ați purtat cortul lui Moloh
și steaua zeului vostru Remfan,
chipurile pe care le-ați făcut ca să vă închinați
lor!
De aceea vă voi duce în robie✡ dincolo de
Babilon.»
44 Părinții noștri au avut cortul mărturiei în
pustie, așa cum poruncise Cel ce i-a vorbit lui
Moise, ca să-l facă după modelul pe care îl
văzuse.
45 Și, primindu-l la rândul lor, părinții noștri
l-au adus cu Iosua când au luat în stăpânire
țările neamurilor pe care Dumnezeu le-a
alungat dinaintea părinților noștri, până în
zilele lui David.
46 David a găsit favoare înaintea lui
Dumnezeu și a cerut să găsească o locuință
pentru Dumnezeul lui Iacov.
47 Dar Solomon I-a zidit o casă.
48 Totuși, Cel Preaînalt nu locuiește în temple
făcute de mâini omenești, după cum spune
profetul:
49 «Cerul este tronul Meu,
iar pământul este așternutul picioarelor
Mele.
Ce fel de casă Îmi veți zidi voi?, zice Domnul.
Sau care va fi locul Meu de odihnă?

† **7:42** Această expresie se poate traduce și „corpurilor cerești” sau „stelelor”. ✡ **7:43** Amos 5:25-27

50 Oare nu mâna Mea a făcut toate aceste
lucruri?»✡
51 Oameni tari la cerbice, netăiați împrejur la
inimă și la urechi! Voi vă împotriviți mereu
Duhului Sfânt! Cum au făcut părinții voștri,
așa faceți și voi.
52 Pe care dintre profeți nu i-au persecutat
părinții voștri? Ei i-au ucis pe cei care au vestit
mai dinainte venirea Celui Drept, pe care voi
acum L-ați trădat și L-ați asasinat;
53 voi, care ați primit Legea dată prin îngeri și
n-ați păzit-o!”
54 Auzind aceste lucruri, erau tăiați la inimă și
scrâșneau din dinți împotriva lui.
55 Dar el, fiind plin de Duhul Sfânt, și-a ațintit
ochii spre cer, a văzut slava lui Dumnezeu și pe
Isus stând la dreapta lui Dumnezeu,
56 și a zis: „Iată, văd cerurile deschise și pe
Fiul Omului stând la dreapta lui Dumnezeu!”
57 Ei au strigat cu glas tare, și-au astupat
urechile și s-au năpustit cu toții asupra lui.
58 L-au scos afară din cetate și au început să
arunce cu pietre în el. Martorii și-au pus
hainele la picioarele unui tânăr numit Saul.
59 Și aruncau cu pietre în Ștefan, pe când el
se ruga și zicea: „Doamne Isuse, primește
duhul meu!”
60 Apoi a îngenuncheat și a strigat cu glas
tare: „Doamne, nu le ține în seamă păcatul
acesta!” După ce a spus aceste cuvinte, a
adormit.

✡ **7:50** Isaia 66:1-2

8

1 Saul era de acord cu uciderea lui. În ziua
aceea, a început o mare persecuție împotriva
Adunării din Ierusalim; și toți, cu excepția
apostolilor, au fost împrăștiați prin regiunile
Iudeii și ale Samariei.
2 Niște oameni evlavioși l-au îngropat pe
Ștefan și l-au plâns mult.
3 Dar Saul distrugea Adunarea, intrând din
casă în casă, luând cu forța bărbați și femei și
aruncându-i în închisoare.
4 De aceea, cei care fuseseră împrăștiați
mergeau din loc în loc, propovăduind cuvântul
Vestei Bune.
5 Filip a coborât în cetatea Samariei și le-a
vestit pe Hristos.
6 Mulțimile luau aminte într-un cuget la ceea
ce spunea Filip, auzind și văzând semnele pe
care le făcea.
7 Căci duhurile necurate ieșeau din mulți
demonizați, strigând cu glas tare; și mulți
paralizați și ologi au fost vindecați.
8 Și a fost o mare bucurie în cetatea aceea.
9 Dar era acolo un om numit Simon, care mai
înainte făcea vrăjitorii în cetate și uimea
poporul Samariei, dându-se drept un om mare.
10 Toți, de la cel mai mic până la cel mai
mare, ascultau de el și ziceau: „Omul acesta
este acea mare putere a lui Dumnezeu.”
11 Îl ascultau, pentru că de multă vreme îi
uimea cu vrăjitoriile lui.
12 Dar când l-au crezut pe Filip, care vestea
Vestea Bună despre Împărăția lui Dumnezeu și

Numele lui Isus Hristos, au fost botezați, atât
bărbați, cât și femei.
13 Chiar și Simon a crezut; și după ce a fost
botezat, stătea mereu lângă Filip și era uimit,
văzând semnele și minunile mari care se
făceau.
14 Apostolii din Ierusalim, când au auzit că
Samaria a primit cuvântul lui Dumnezeu, i-au
trimis la ei pe Petru și pe Ioan.
15 Aceștia au coborât și s-au rugat pentru ei,
ca să primească Duhul Sfânt.
16 Căci încă nu Se coborâse peste niciunul
dintre ei, ci fuseseră doar botezați în Numele
Domnului Isus.
17 Atunci apostolii și-au pus mâinile peste ei,
și ei au primit Duhul Sfânt.
18 Când Simon a văzut că Duhul Sfânt este dat
prin punerea mâinilor apostolilor, le-a oferit
bani,
19 zicând: „Dați-mi și mie această putere,
pentru ca oricine peste care îmi voi pune
mâinile să primească Duhul Sfânt.”
20 Dar Petru i-a zis: „Banii tăi să piară
împreună cu tine, pentru că ai crezut că poți
cumpăra darul lui Dumnezeu cu bani!
21 Tu n-ai nici parte, nici drept în lucrarea
aceasta, căci inima ta nu este curată înaintea
lui Dumnezeu.
22 Pocăiește-te, deci, de această răutate a ta și
roagă-L pe Domnul să-ți ierte, dacă este cu
putință, gândul inimii tale.
23 Căci te văd plin de fiere amară și legat în
lanțurile nelegiuirii.”

24 Simon a răspuns: „Rugați-vă voi Domnului
pentru mine, ca să nu mi se întâmple nimic din
ceea ce ați spus.”
25 După ce au mărturisit și au predicat
cuvântul Domnului, s-au întors la Ierusalim,
propovăduind Vestea Bună în multe sate ale
samaritenilor.
26 Un înger al Domnului i-a vorbit lui Filip,
zicând: „Ridică-te și du-te spre sud, pe drumul
care coboară de la Ierusalim la Gaza. Acesta
este un drum pustiu.”
27 Filip s-a ridicat și s-a dus; și iată, era acolo
un etiopian, un eunuc, un demnitar cu mare
autoritate sub Candace, regina etiopienilor, care
era peste toată vistieria ei. El venise la
Ierusalim să se închine
28 și se întorcea, așezat în carul său, citind
din profetul Isaia.
29 Duhul i-a zis lui Filip: „Du-te și ajunge din
urmă carul acesta.”
30 Filip a alergat și l-a auzit citind pe profetul
Isaia. El l-a întrebat: „Înțelegi ce citești?”
31 Eunucul a răspuns: „Cum aș putea, dacă
nu mă călăuzește cineva?” L-a invitat pe Filip
să urce și să se așeze lângă el.
32 Pasajul din Scriptură pe care îl citea era
acesta:
„A fost dus ca o oaie la tăiere;
și, ca un miel mut înaintea celui ce-l tunde,
așa nu Și-a deschis gura.
33 În umilirea Lui, judecata I-a fost luată.
Și cine va putea descrie generația Lui?
Căci viața I-a fost luată de pe pământ.”✡

✡ **8:33** Isaia 53:7-8

34 Eunucul a luat cuvântul și i-a zis lui Filip:
„Te rog, despre cine vorbește profetul astfel?
Despre el însuși sau despre altcineva?”
35 Atunci Filip a luat cuvântul și, începând de
la această Scriptură, i-a vestit Vestea Bună
despre Isus.
36 Pe când își continuau drumul, au ajuns la o
apă. Și eunucul a zis: „Iată apă! Ce mă
împiedică să fiu botezat?”
37 *
38 A poruncit să se oprească carul. S-au
coborât amândoi în apă, atât Filip, cât și
eunucul; și Filip l-a botezat.
39 Când au ieșit din apă, Duhul Domnului l-a
răpit pe Filip, iar eunucul nu l-a mai văzut și
și-a continuat drumul plin de bucurie.
40 Filip însă a fost găsit la Azot. El a mers mai
departe, propovăduind Vestea Bună în toate
cetățile, până a ajuns la Cezareea.

9

1 Dar Saul, suflând încă amenințări și ucidere
împotriva ucenicilor Domnului, s-a dus la
marele preot
2 și i-a cerut scrisori către sinagogile din
Damasc, pentru ca, dacă va găsi pe unii care
erau ai Căii, fie bărbați, fie femei, să-i aducă
legați la Ierusalim.
3 Pe când călătorea și se apropia de Damasc,
deodată a strălucit în jurul lui o lumină din cer.

* **8:37** TR adaugă: *Filip a zis: „Dacă crezi din toată inima, se poate.” Eunucul a răspuns: „Cred că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu.”*

4 A căzut la pământ și a auzit un glas care îi
zicea: „Saul, Saul, de ce Mă prigonești?”
5 El a zis: „Cine ești Tu, Doamne?”
Iar Domnul a zis: „Eu sunt Isus, pe care tu Îl
prigonești.*
6 Dar† ridică-te, intră în cetate și ți se va
spune ce trebuie să faci.”
7 Oamenii care călătoreau cu el stăteau muți
de uimire; auzeau sunetul, dar nu vedeau pe
nimeni.
8 Saul s-a ridicat de la pământ și, deși ochii îi
erau deschiși, nu vedea pe nimeni. L-au luat de
mână și l-au dus în Damasc.
9 Timp de trei zile a fost fără vedere; și n-a
mâncat, nici n-a băut.
10 În Damasc era un ucenic numit Anania.
Domnul i-a vorbit într-o viziune: „Anania!”
El a răspuns: „Iată-mă, Doamne.”
11 Domnul i-a zis: „Ridică-te și du-te pe strada
numită „Dreaptă” și caută în casa lui Iuda‡ pe
un om numit Saul, din Tars. Căci iată, el se
roagă,
12 și a văzut într-o viziune pe un om numit
Anania intrând și punându-și mâinile peste el,
ca să-și recapete vederea.”
13 Dar Anania a răspuns: „Doamne, am auzit
de la mulți despre omul acesta, cât rău le-a
făcut sfinților Tăi din Ierusalim.
14 Iar aici are autoritate de la preoții cei mai
de seamă să-i lege pe toți cei care cheamă
Numele Tău.”

---

* **9:5** TR adaugă: „Ți-ar fi greu să dai cu piciorul în țepușă.”
† **9:6** TR omite „Dar” ‡ **9:11** sau, Iudas

15 Dar Domnul i-a zis: „Du-te, căci el este un
vas ales de Mine, ca să poarte Numele Meu
înaintea neamurilor, a împăraților și a copiilor
lui Israel.
16 Căci îi voi arăta câte trebuie să sufere
pentru Numele Meu.”

17 Anania a plecat și a intrat în casă. Și-a pus
mâinile peste el și a zis: „Frate Saul, Domnul
Isus, care ți S-a arătat pe drumul pe care
veneai, m-a trimis ca să-ți recapeți vederea și să
fii umplut de Duhul Sfânt.”
18 Imediat au căzut de pe ochii lui un fel de
solzi și și-a recăpătat vederea. S-a ridicat și a
fost botezat.
19 Apoi a mâncat și a prins putere.

Saul a stat câteva zile cu ucenicii din Damasc.
20 Imediat a început să-L propovăduiască în
sinagogi pe Hristos, spunând că El este Fiul lui
Dumnezeu.
21 Toți cei care îl auzeau rămâneau uimiți și
ziceau: „Nu este el cel care făcea prăpăd în
Ierusalim printre cei ce cheamă Numele acesta?
Și n-a venit aici chiar cu intenția de a-i duce
legați la preoții cei mai de seamă?”

22 Dar Saul se întărea tot mai mult și îi punea
în încurcătură pe iudeii care locuiau în
Damasc, demonstrând că Isus este Hristosul.
23 După ce au trecut mai multe zile, iudeii
s-au sfătuit să-l ucidă,
24 dar planul lor a ajuns la cunoștința lui
Saul. Păzeau porțile zi și noapte ca să-l omoare,
25 dar ucenicii lui l-au luat noaptea și l-au
coborât peste zid, lăsându-l în jos într-un coș.

26 Când a ajuns în Ierusalim, Saul a încercat
să se alăture ucenicilor; dar toți se temeau de
el, necrezând că este ucenic.
27 Dar Barnaba l-a luat, l-a dus la apostoli și
le-a povestit cum Îl văzuse Saul pe Domnul pe
drum, că Acesta îi vorbise, și cum în Damasc
propovăduise cu îndrăzneală în Numele lui
Isus.
28 El a rămas cu ei, intrând§ în Ierusalim,
29 și propovăduind cu îndrăzneală în Numele
Domnului Isus.* Vorbea și discuta în
contradictoriu cu eleniștii†, dar aceștia căutau
să-l omoare.
30 Când au aflat frații‡ de lucrul acesta, l-au
dus la Cezareea și l-au trimis de acolo la Tars.
31 Astfel, Adunările din toată Iudeea, Galileea
și Samaria se bucurau de pace și se zideau.
Umblau în frica Domnului și în mângâierea
Duhului Sfânt, și numărul lor se înmulțea.
32 În timp ce Petru călătorea prin toate acele
părți, a coborât și la sfinții care locuiau în Lida.
33 Acolo a găsit un om numit Enea, care zăcea
în pat de opt ani, paralizat.
34 Petru i-a zis: „Enea, Isus Hristos te vindecă.
Ridică-te și fă-ți patul!” Și imediat s-a ridicat.
35 Toți locuitorii din Lida și Șaron l-au văzut
și s-au întors la Domnul.

---

§ **9:28** TR și NU adaugă „și ieșind” * **9:29** TR și NU omit „Isus” și inversează ordinea versetelor 28 și 29. † **9:29** Eleniștii erau evrei care foloseau limba și cultura greacă. ‡ **9:30** Cuvântul pentru „frați” aici și acolo unde contextul o permite, poate fi tradus corect și prin „frați și surori”.

36 În Iope era o ucenică numită Tabita, care se
traduce Dorca.§ Femeia aceasta era plină de
fapte bune și dădea multe milostenii.
37 În zilele acelea, s-a îmbolnăvit și a murit.
După ce au spălat-o, au pus-o într-o cameră de
sus.
38 Fiindcă Lida era aproape de Iope, ucenicii,
auzind că Petru este acolo, au trimis doi
bărbați* la el, rugându-l: „Nu întârzia să vii la
noi!”
39 Petru s-a ridicat și a plecat cu ei. Când a
sosit, l-au dus în camera de sus. Toate văduvele
stăteau lângă el plângând și arătându-i tunicile
și hainele pe care le făcuse Dorca pe când era
cu ele.
40 Petru i-a scos pe toți afară, a îngenuncheat
și s-a rugat. Apoi, întorcându-se spre trup, a zis:
„Tabita, ridică-te!” Ea a deschis ochii și, când
l-a văzut pe Petru, s-a ridicat în capul oaselor.
41 El i-a dat mâna și a ajutat-o să se ridice. A
chemat apoi sfinții și văduvele și le-a
prezentat-o vie.
42 Lucrul acesta s-a aflat în toată cetatea Iope,
și mulți au crezut în Domnul.
43 Petru a rămas mai multe zile în Iope, la un
tăbăcar numit Simon.

10

1 În Cezareea era un om numit Corneliu, sutaș
dintr-un regiment numit „Italian”.

---

§ **9:36** „Dorca” în greacă înseamnă „Gazelă”. * **9:38** Citire din NU, TR; MT omite „doi bărbați”

2 Era un om evlavios și temător de
Dumnezeu, împreună cu toată casa lui, dădea
multe milostenii poporului și se ruga necurmat
lui Dumnezeu.
3 Pe la ceasul al nouălea din zi*, a văzut clar
într-o viziune un înger al lui Dumnezeu
intrând la el și zicându-i: „Corneliu!”
4 El s-a uitat țintă la înger, s-a înspăimântat și
a zis: „Ce este, Doamne?”
Îngerul i-a răspuns: „Rugăciunile tale și
milosteniile tale s-au înălțat ca o aducere
aminte înaintea lui Dumnezeu.
5 Acum, trimite niște oameni la Iope și
cheamă pe un oarecare Simon, care este numit
și Petru.
6 El este găzduit la un tăbăcar numit Simon, a
cărui casă este pe malul mării.”†
7 Cum a plecat îngerul care-i vorbise, Corneliu
a chemat două din slugile lui și un soldat
evlavios dintre cei ce-i erau mereu la dispoziție;
8 le-a povestit totul și i-a trimis la Iope.
9 A doua zi, pe când aceștia erau pe drum și
se apropiau de cetate, Petru s-a urcat pe
acoperișul casei să se roage, pe la ceasul al
șaselea.
10 I s-a făcut foame și a vrut să mănânce. Dar,
în timp ce ei îi pregăteau masa, a căzut într-o
extază.
11 A văzut cerul deschis și un vas coborând
spre el, ca o pânză mare legată de cele patru
colțuri, lăsată pe pământ.

---

* **10:3** 3:00 p.m. † **10:6** TR adaugă: „El îți va spune ce trebuie să faci.”

12 În ea se aflau tot felul de animale cu patru
picioare de pe pământ, fiare sălbatice, reptile
și păsări ale cerului.
13 Un glas i-a zis: „Ridică-te, Petre, înjunghie
și mănâncă!”
14 Dar Petru a zis: „Nicidecum, Doamne, căci
n-am mâncat niciodată nimic pângărit sau
necurat.”
15 Glasul i-a vorbit a doua oară: „Ce a curățit
Dumnezeu, să nu numești tu necurat.”
16 Lucrul acesta s-a întâmplat de trei ori, și
vasul a fost ridicat din nou la cer.
17 Pe când Petru stătea și se întreba în sine ce
putea să însemne viziunea pe care o avusese,
iată că oamenii trimiși de Corneliu, după ce au
întrebat de casa lui Simon, s-au oprit la poartă
18 și au strigat, întrebând dacă Simon, numit
și Petru, este găzduit acolo.
19 În timp ce Petru se gândea la viziune,
Duhul i-a zis: „Iată, trei‡ bărbați te caută.
20 Ridică-te, coboară și du-te cu ei, fără să
eziți, pentru că Eu i-am trimis.”
21 Petru a coborât la oameni și le-a zis: „Iată,
eu sunt cel pe care-l căutați. Care este motivul
pentru care ați venit?”
22 Ei au răspuns: „Sutașul Corneliu, un om
drept și temător de Dumnezeu, care se bucură
de o bună mărturie din partea întregii națiuni
a iudeilor, a fost înștiințat de un înger sfânt să
te cheme în casa lui și să asculte cuvintele tale.”
23 Petru i-a poftit înăuntru și i-a găzduit.

‡ **10:19** Citire din TR și NU. MT omite „trei”

A doua zi a plecat cu ei, fiind însoțit și de unii
dintre frații din Iope.
24 În ziua următoare au ajuns la Cezareea.
Corneliu îi aștepta, având adunate rudele și
prietenii apropiați.
25 Când a intrat Petru, Corneliu i-a ieșit
înainte, a căzut la picioarele lui și i s-a
închinat.
26 Dar Petru l-a ridicat, zicând: „Ridică-te! Și
eu sunt un om.”
27 Conversând cu el, a intrat și a găsit pe
mulți adunați acolo.
28 El le-a zis: „Voi știți că este interzis pentru
un iudeu să se asocieze sau să viziteze un
străin. Dar Dumnezeu mi-a arătat să nu
numesc pe niciun om pângărit sau necurat.
29 De aceea am venit fără nicio obiecție când
am fost chemat. Vă întreb, așadar, cu ce scop
ați trimis după mine?”
30 Corneliu a zis: „Acum patru zile, pe la ora
aceasta, posteam, și la ceasul al nouălea§ mă
rugam în casa mea. Și iată, a stat înaintea mea
un om în haine strălucitoare
31 și a zis: „Corneliu, rugăciunea ta a fost
ascultată și milosteniile tale au fost aduse
aminte înaintea lui Dumnezeu.
32 Trimite la Iope și cheamă-l pe Simon, care
este numit și Petru. El este găzduit în casa
tăbăcarului Simon, lângă mare. Când va veni,
el îți va vorbi.”
33 Imediat am trimis după tine și bine ai făcut
că ai venit. Acum dar, toți suntem prezenți aici

§ **10:30** 3:00 p.m.

înaintea lui Dumnezeu, ca să ascultăm tot ce
ți-a poruncit Dumnezeu.”
34 Petru a luat cuvântul și a zis: „În adevăr,
înțeleg că Dumnezeu nu este părtinitor,
35 ci în orice națiune, cine se teme de El și
face ce este drept, este primit de El.
36 El a trimis cuvântul Său copiilor lui Israel,
vestind Vestea Bună a păcii prin Isus Hristos —
care este Domnul tuturor.
37 Voi știți ce s-a întâmplat în toată Iudeea,
începând din Galileea, după botezul
propovăduit de Ioan;
38 cum Dumnezeu L-a uns cu Duhul Sfânt și
cu putere pe Isus din Nazaret, care umbla din
loc în loc făcând bine și vindecând pe toți cei
asupriți de diavol, căci Dumnezeu era cu El.
39 Noi suntem martori ai tuturor lucrurilor pe
care le-a făcut El în țara iudeilor și în Ierusalim.
Ei L-au și* ucis, atârnându-L pe un lemn.
40 Pe Acesta Dumnezeu L-a înviat a treia zi și
I-a dat să Se arate,
41 nu întregului popor, ci nouă, martorilor
aleși mai dinainte de Dumnezeu, care am
mâncat și am băut împreună cu El, după ce a
înviat din morți.
42 El ne-a poruncit să propovăduim poporului
și să mărturisim că El este Cel rânduit de
Dumnezeu ca Judecător al celor vii și al celor
morți.
43 Despre El mărturisesc toți profeții,
spunând că oricine crede în El primește
iertarea păcatelor prin Numele Lui.”

* **10:39** TR omite „și”

44 Pe când rostea Petru aceste cuvinte, Duhul
Sfânt S-a coborât peste toți cei ce ascultau
cuvântul.
45 Credincioșii tăiați împrejur, care veniseră
cu Petru, au rămas uimiți că darul Duhului
Sfânt a fost revărsat și peste neamuri.
46 Căci îi auzeau vorbind în alte limbi și
mărindu-L pe Dumnezeu.

Atunci Petru a zis:
47 „Poate cineva să oprească apa, ca să nu fie
botezați aceștia, care au primit Duhul Sfânt la
fel ca noi?”
48 Și a poruncit să fie botezați în Numele lui
Isus Hristos. Apoi ei l-au rugat să mai rămână
la ei câteva zile.

11

1 Apostolii și frații* care erau în Iudeea au
auzit că și neamurile au primit cuvântul lui
Dumnezeu.
2 Când Petru s-a urcat la Ierusalim, cei tăiați
împrejur l-au luat la rost,
3 zicând: „Ai intrat în casa unor oameni
netăiați împrejur și ai mâncat cu ei!”

4 Dar Petru a început să le explice lucrurile
pe rând, zicând:
5 „Eram în cetatea Iope și mă rugam, și într-o
extază am avut o viziune: am văzut un vas
coborând din cer ca o pânză mare, lăsată de
cele patru colțuri, și a ajuns până la mine.

---

* **11:1** Cuvântul pentru „frați” aici și acolo unde contextul o permite, poate fi tradus corect și prin „frați și surori”.

6 Când m-am uitat cu atenție în el, am văzut
animalele cu patru picioare de pe pământ, fiare
sălbatice, reptile și păsări ale cerului.
7 Am auzit și un glas care mi-a zis: „Ridică-te,
Petre, înjunghie și mănâncă!”
8 Dar eu am răspuns: „Nicidecum, Doamne!
Căci nimic pângărit sau necurat nu mi-a intrat
vreodată în gură.”
9 Dar glasul mi-a răspuns a doua oară din cer:
„Ce a curățit Dumnezeu, să nu numești tu
necurat.”
10 Lucrul acesta s-a întâmplat de trei ori, și
apoi toate au fost ridicate iarăși la cer.
11 Imediat, trei bărbați trimiși din Cezareea la
mine s-au oprit la poarta casei în care eram.
12 Duhul mi-a spus să merg cu ei, fără nicio
ezitare. Acești șase frați m-au însoțit, și am
intrat în casa omului acela.
13 El ne-a povestit cum l-a văzut pe înger
stând în casa lui și zicându-i: „Trimite la Iope și
adu-l pe Simon, numit și Petru,
14 care îți va spune cuvinte prin care vei fi
mântuit tu și toată casa ta.”
15 Când am început să vorbesc, Duhul Sfânt
S-a coborât peste ei la fel cum S-a coborât peste
noi la început.
16 Mi-am adus aminte atunci de cuvântul
Domnului, cum zicea: „Ioan într-adevăr a
botezat cu apă, dar voi veți fi botezați în Duhul
Sfânt.”
17 Așadar, dacă Dumnezeu le-a dat același dar
pe care ni l-a dat și nouă, când am crezut în
Domnul Isus Hristos, cine eram eu să mă pot

împotrivi lui Dumnezeu?”
18 Când au auzit ei aceste lucruri, s-au liniștit
și L-au glorificat pe Dumnezeu, zicând: „Deci
Dumnezeu a dat și neamurilor pocăința care
duce la viață!”
19 Cei care fuseseră împrăștiați din pricina
persecuției apărute cu privire la Ștefan, au
ajuns până în Fenicia, Cipru și Antiohia, și nu
vesteau cuvântul nimănui, decât doar iudeilor.
20 Totuși, unii dintre ei, bărbați din Cipru și
din Cirena, când au ajuns în Antiohia, au vorbit
și eleniștilor†, propovăduind pe Domnul Isus.
21 Mâna Domnului era cu ei; și un mare
număr de oameni au crezut și s-au întors la
Domnul.
22 Vestea despre ei a ajuns la urechile
Adunării din Ierusalim, și ei l-au trimis pe
Barnaba să meargă până la Antiohia.
23 Când a ajuns și a văzut harul lui
Dumnezeu, s-a bucurat și i-a îndemnat pe toți
să rămână alipiți de Domnul cu inimă hotărâtă.
24 Căci era un om bun, plin de Duhul Sfânt și
de credință. Și o mare mulțime a fost adăugată
la Domnul.
25 Barnaba s-a dus la Tars să-l caute pe Saul.
26 După ce l-a găsit, l-a adus la Antiohia. Un
an întreg s-au adunat împreună cu Adunarea și
au învățat pe mulți. În Antiohia ucenicii au fost
numiți pentru prima dată creștini.
27 În zilele acelea au coborât niște profeți de
la Ierusalim la Antiohia.

† **11:20** Un elenist este cineva care păstrează obiceiurile și cultura greacă.

28 Unul dintre ei, pe nume Agab, s-a ridicat și
a arătat prin Duhul că va fi o mare foamete
peste tot pământul; ceea ce s-a și întâmplat în
zilele lui Claudiu.
29 Ucenicii au hotărât să trimită un ajutor
fraților care locuiau în Iudeea, fiecare după
cum avea posibilitatea.
30 Așa au și făcut, și l-au trimis bătrânilor
prin mâna lui Barnaba și a lui Saul.

12

1 Pe vremea aceea, regele Irod a pus mâna pe
unii din Adunare ca să-i chinuiască.
2 L-a ucis cu sabia pe Iacov, fratele lui Ioan.
3 Văzând că lucrul acesta place iudeilor, a
procedat și la arestarea lui Petru. Erau zilele
Azimilor.
4 După ce l-a prins, l-a băgat în închisoare și
l-a dat în paza a patru grupe de câte patru
soldați, intenționând să-l scoată înaintea
poporului după Paște.
5 Petru era, așadar, ținut în închisoare, dar
Adunarea se ruga neîncetat lui Dumnezeu
pentru el.
6 În noaptea dinaintea zilei în care Irod urma
să-l aducă la judecată, Petru dormea între doi
soldați, legat cu două lanțuri, iar paznicii
stăteau la ușă și păzeau închisoarea.
7 Și iată, un înger al Domnului a stat lângă el
și a strălucit o lumină în celulă. L-a lovit pe
Petru în coastă, l-a trezit și a zis: „Ridică-te
repede!” Și lanțurile i-au căzut de la mâini.

8 Îngerul i-a zis: „Încinge-te și încalță-te cu
sandalele.” El a făcut așa. Îngerul a adăugat:
„Pune-ți mantia și urmează-mă.”
9 A ieșit și l-a urmat, dar nu știa dacă ceea ce
făcea îngerul era aievea, ci i se părea că are o
viziune.
10 Au trecut de prima gardă și de a doua, și au
ajuns la poarta de fier care duce în cetate, iar
ea li s-a deschis singură. Au ieșit, au coborât pe
o stradă și deodată îngerul s-a depărtat de el.
11 Când și-a venit în fire, Petru a zis: „Acum
știu cu adevărat că Domnul a trimis pe îngerul
Său și m-a scăpat din mâna lui Irod și de tot
ceea ce aștepta poporul iudeu.”
12 Înțelegând ce s-a întâmplat, a mers la casa
Mariei, mama lui Ioan, care era numit și Marcu,
unde mulți erau adunați și se rugau.
13 A bătut la ușa porții și o slujnică pe nume
Roda a ieșit să asculte.
14 Când a recunoscut glasul lui Petru, de
bucurie nu a deschis poarta, ci a alergat
înăuntru și a vestit că Petru stă înaintea porții.
15 Ei i-au zis: „Ești nebună!” Dar ea o ținea
pe a ei că așa stau lucrurile. Ei i-au zis: „Este
îngerul lui.”
16 Dar Petru continua să bată; și când au
deschis ușa și l-au văzut, au rămas uimiți.
17 El le-a făcut semn cu mâna să tacă, le-a
povestit cum îl scosese Domnul din închisoare
și a zis: „Spuneți-i lui Iacov și fraților aceste
lucruri.” Apoi a ieșit și s-a dus în alt loc.
18 Când s-a făcut ziuă, a fost mare tulburare
printre soldați cu privire la ce s-a ales de Petru.

19 Irod l-a căutat și, negăsindu-l, i-a cercetat
pe paznici și a poruncit să fie duși la moarte.
Apoi a coborât din Iudeea la Cezareea și a
rămas acolo.
20 Irod era foarte supărat pe locuitorii din Tir
și din Sidon. Aceștia au venit la el de comun
acord, l-au câștigat de partea lor pe Blast,
ofițerul de încredere al regelui, și au cerut
pace, pentru că țara lor depindea pentru hrană
de țara regelui.
21 La o zi hotărâtă, Irod a îmbrăcat haina
regală, a șezut pe tronul său și le-a ținut o
cuvântare.
22 Poporul a strigat: „Glas de zeu, nu de om!”
23 Imediat un înger al Domnului l-a lovit,
pentru că nu i-a dat glorie lui Dumnezeu; a fost
mâncat de viermi și și-a dat suflarea.
24 Dar cuvântul lui Dumnezeu creștea și se
răspândea.
25 Barnaba și Saul, după ce și-au împlinit
slujba, s-au întors la Ierusalim*, luându-l cu ei
și pe Ioan, numit și Marcu.

13

1 În Adunarea din Antiohia erau niște profeți
și învățători: Barnaba, Simeon, numit Niger,
Lucius din Cirene, Manaen, fratele de lapte al
tetrarhului Irod, și Saul.
2 Pe când slujeau Domnului și posteau, Duhul
Sfânt a zis: „Puneți-Mi deoparte pe Barnaba și
pe Saul pentru lucrarea la care i-am chemat.”

* **12:25** TR citește „de la” în loc de „la”

3 Atunci, după ce au postit, s-au rugat și și-au
pus mâinile peste ei, i-au lăsat să plece.
4 Astfel, trimiși de Duhul Sfânt, au coborât la
Seleucia, iar de acolo au mers cu corabia în
Cipru.
5 Ajunși la Salamina, au vestit cuvântul lui
Dumnezeu în sinagogile iudeilor. Îl aveau cu ei
și pe Ioan ca slujitor.
6 După ce au străbătut toată insula până la
Pafos, au găsit un vrăjitor, un profet fals, un
iudeu pe nume Bar-Isus,
7 care era cu proconsulul Sergius Paulus, un
om inteligent. Acesta i-a chemat pe Barnaba și
pe Saul și a cerut să audă cuvântul lui
Dumnezeu.
8 Dar Elima, vrăjitorul (căci așa se traduce
numele lui), li se împotrivea, căutând să-l
abată pe proconsul de la credință.
9 Dar Saul, numit și Pavel, plin de Duhul
Sfânt, s-a uitat țintă la el
10 și a zis: „Om plin de toată viclenia și de
toată înșelăciunea, fiu al diavolului, vrăjmaș al
oricărei dreptăți, nu vei înceta să strâmbi căile
drepte ale Domnului?
11 Acum, iată, mâna Domnului este împotriva
ta: vei fi orb și nu vei vedea soarele pentru o
vreme!”
Imediat au căzut peste el ceață și întuneric,
și orbecăia căutând pe cineva care să-l ducă de
mână.
12 Atunci proconsulul, văzând ce s-a
întâmplat, a crezut, fiind uimit de învățătura
Domnului.

13 Pavel și însoțitorii lui au pornit pe mare
din Pafos și au ajuns la Perga, în Pamfilia. Acolo
Ioan s-a despărțit de ei și s-a întors la Ierusalim.
14 Ei au mers mai departe din Perga și au
ajuns la Antiohia din Pisidia. În ziua de Sabat,
au intrat în sinagogă și s-au așezat.
15 După citirea Legii și a Profeților,
conducătorii sinagogii au trimis la ei să le
spună: „Frații lor, dacă aveți vreun cuvânt de
încurajare pentru popor, vorbiți.”
16 Pavel s-a ridicat, a făcut semn cu mâna și a
zis: „Bărbați israeliți și voi care vă temeți de
Dumnezeu, ascultați!
17 Dumnezeul acestui popor* i-a ales pe
părinții noștri, a înălțat poporul în timpul
șederii lor ca străini în țara Egiptului și, cu brațul
puternic, i-a scos de acolo.
18 Timp de vreo patruzeci de ani le-a răbdat
purtarea în pustie.
19 Apoi, după ce a nimicit șapte națiuni în
țara Canaanului, le-a dat țara lor ca moștenire,
timp de aproape patru sute cincizeci de ani.
20 După aceste lucruri, le-a dat judecători
până la profetul Samuel.
21 Apoi au cerut un rege, iar Dumnezeu le-a
dat, timp de patruzeci de ani, pe Saul, fiul lui
Chiș, un om din tribul lui Beniamin.
22 După ce l-a înlăturat, l-a ridicat ca rege pe
David, despre care a mărturisit astfel: «L-am
găsit pe David, fiul lui Isai, un om după inima
Mea, care va împlini toată voia Mea.»

* **13:17** TR, NU adaugă „Israel”

23 Din urmașii acestui om, conform
promisiunii Sale, Dumnezeu a adus lui Israel o
mântuire†,
24 înainte de a cărui venire Ioan a
propovăduit botezul pocăinței pentru tot
Israelul.‡
25 Pe când își încheia Ioan alergarea, zicea:
«Cine credeți că sunt eu? Eu nu sunt El. Dar
iată, vine după mine Unul căruia nu sunt
vrednic să-I dezleg sandalele de la picioare.»
26 Frații lor, fii din neamul lui Avraam și cei
dintre voi care vă temeți de Dumnezeu, vouă
v-a fost trimis cuvântul acestei mântuiri.
27 Căci locuitorii Ierusalimului și conducătorii
lor nu L-au cunoscut; dar, condamnându-L, au
împlinit cuvintele profeților care se citesc în
fiecare Sabat.
28 Deși n-au găsit în El niciun motiv de
moarte, i-au cerut lui Pilat să-L omoare.
29 După ce au împlinit tot ce era scris despre
El, L-au dat jos de pe lemn și L-au pus într-un
mormânt.
30 Dar Dumnezeu L-a înviat din morți.
31 El a fost văzut mai multe zile de cei care
urcaseră cu El din Galileea la Ierusalim, care
acum sunt martorii Lui înaintea poporului.
32 Și noi vă aducem Vestea Bună despre
promisiunea făcută părinților:
33 Dumnezeu a împlinit-o pentru noi, copiii
lor, înviindu-L pe Isus, după cum este scris și în
Psalmul al doilea:

† **13:23** TR, NU citesc „un Mântuitor, pe Isus” în loc de „o mântuire” ‡ **13:24** TR, NU citesc „la tot poporul lui Israel” în loc de „pentru tot Israelul”

«Tu ești Fiul Meu,
astăzi Te-am născut.»✡
34 Faptul că L-a înviat din morți, ca să nu Se
mai întoarcă niciodată la putrezire, l-a declarat
astfel: «Vă voi da îndurările sfinte și sigure
promise lui David.»✡
35 De aceea mai zice și în alt psalm: «Nu vei
îngădui ca Sfântul Tău să vadă putrezirea.»✡
36 Căci David, după ce a slujit planului lui
Dumnezeu în generația sa, a adormit, a fost
adăugat la părinții săi și a văzut putrezirea;
37 dar Cel pe care L-a înviat Dumnezeu nu a
văzut putrezirea.
38 Să vă fie cunoscut deci, fraților§, că prin El
vi se vestește iertarea păcatelor;
39 și oricine crede este îndreptățit prin El de
toate lucrurile de care n-ați putut fi îndreptățiți
prin Legea lui Moise.
40 Aveți grijă, așadar, să nu vină peste voi ce
este spus în profeți:
41 «Priviți, disprețuitorilor,
minunați-vă și pieriți!
Căci în zilele voastre fac o lucrare,
o lucrare pe care nu o veți crede nicidecum
dacă v-ar povesti-o cineva.»”✡
42 Când au ieșit iudeii din sinagogă,
neamurile i-au rugat să le vorbească despre
aceste lucruri și în Sabatul următor.

✡ **13:33** Psalmii 2:7 ✡ **13:34** Isaia 55:3 ✡ **13:35** Psalmii 16:10
§ **13:38** Cuvântul pentru „frați” aici și acolo unde contextul o permite, poate fi tradus corect și prin „frați și surori”. ✡ **13:41** Habacuc 1:5

43 După ce s-a terminat adunarea sinagogii,
mulți dintre iudei și dintre prozeliții evlavioși
au mers după Pavel și Barnaba, care stăteau de
vorbă cu ei și îi îndemnau să stăruie în harul
lui Dumnezeu.
44 În Sabatul următor, aproape toată cetatea
s-a adunat să asculte cuvântul lui Dumnezeu.
45 Dar iudeii, când au văzut mulțimile, s-au
umplut de invidie și vorbeau împotriva celor
spuse de Pavel, contrazicându-l și insultându-l.
46 Pavel și Barnaba le-au zis cu îndrăzneală:
„Cuvântul lui Dumnezeu trebuia vestit mai
întâi vouă. Dar, din moment ce îl respingeți și
vă judecați singuri nevrednici de viața veșnică,
iată că ne întoarcem spre neamuri.
47 Căci așa ne-a poruncit Domnul:

«Te-am pus să fii o lumină pentru neamuri,
ca să duci mântuirea până la marginile
pământului.»”✡

48 Când au auzit neamurile lucrul acesta, s-au
bucurat și au glorificat cuvântul lui Dumnezeu.
Și toți cei rânduiți pentru viața veșnică au
crezut.
49 Cuvântul Domnului se răspândea prin
toată regiunea.
50 Dar iudeii le-au instigat pe femeile
evlavioase de vază și pe fruntașii cetății, au
stârnit o persecuție împotriva lui Pavel și a lui
Barnaba și i-au alungat din hotarele lor.
51 Ei și-au scuturat praful de pe picioare
împotriva lor și s-au dus la Iconia.

✡ **13:47** Isaia 49:6

52 Iar ucenicii erau plini de bucurie și de
Duhul Sfânt.

14

1 În Iconia, au intrat împreună în sinagoga
iudeilor și au vorbit în așa fel încât o mare
mulțime de iudei și de greci au crezut.
2 Dar iudeii care n-au crezut* au stârnit și au
înveninat mințile neamurilor împotriva
fraților.
3 Au stat însă mult timp acolo, vorbind cu
îndrăzneală în Domnul, care adeverea cuvântul
harului Său, permițând să se facă semne și
minuni prin mâinile lor.
4 Mulțimea din cetate era împărțită: unii erau
cu iudeii, iar alții cu apostolii.
5 Când neamurile și iudeii, împreună cu
conducătorii lor, au pus la cale o mișcare
violentă ca să-i batjocorească și să-i ucidă cu
pietre,
6 ei au aflat și au fugit în cetățile Licaoniei:
Listra și Derbe, și în împrejurimi.
7 Și au propovăduit Vestea Bună acolo.
8 În Listra stătea un om neputincios de
picioare, olog din pântecele mamei lui, care nu
umblase niciodată.
9 El îl asculta pe Pavel vorbind. Pavel s-a uitat
țintă la el, a văzut că are credință ca să fie
vindecat
10 și a strigat cu glas tare: „Ridică-te drept pe
picioarele tale!” El a sărit în picioare și a
început să umble.

---

* **14:2** sau, neascultători

11 Când mulțimile au văzut ce făcuse Pavel,
și-au ridicat glasul, zicând în limba licaoneană:
„Zeii s-au coborât la noi în chip de oameni!”
12 Pe Barnaba îl numeau Zeus, iar pe Pavel
Hermes, pentru că el era cel care vorbea.
13 Preotul lui Zeus, al cărui templu era la
intrarea cetății, a adus tauri și ghirlande la porți
și voia să aducă jertfe împreună cu mulțimile.
14 Când au auzit apostolii Barnaba și Pavel,
și-au rupt hainele, au sărit în mijlocul mulțimii
și au strigat:
15 „Oamenilor, de ce faceți aceste lucruri? Și
noi suntem oameni cu aceeași fire ca și voi! Noi
vă aducem Vestea Bună, ca să vă întoarceți de
la aceste lucruri deșarte la Dumnezeul cel viu,
care a făcut cerul, pământul, marea și tot ce
este în ele.
16 În generațiile trecute, El a lăsat toate
națiunile să umble pe căile lor.
17 Totuși, nu S-a lăsat fără mărturie, ci a
făcut bine: v-a† dat ploi din cer și anotimpuri
roditoare, umplându-vă inimile de hrană și de
bucurie.”
18 Chiar și spunând aceste cuvinte, abia au
putut opri mulțimile să le aducă jertfe.
19 Dar au venit de la Antiohia și de la Iconia
niște iudei care au convins mulțimile; l-au ucis
cu pietre pe Pavel și l-au târât afară din cetate,
crezând că este mort.
20 Pe când ucenicii stăteau în jurul lui, s-a
ridicat și a intrat în cetate. A doua zi, a plecat
cu Barnaba la Derbe.

† **14:17** TR citește „ne-a” în loc de „v-a”

21 După ce au propovăduit Vestea Bună în
acea cetate și au făcut mulți ucenici, s-au întors
la Listra, Iconia și Antiohia,
22 întărind sufletele ucenicilor, îndemnându-i
să stăruie în credință și spunând: „Prin multe
necazuri trebuie să intrăm în Împărăția lui
Dumnezeu.”
23 Le-au rânduit bătrâni în fiecare Adunare și,
rugându-se cu post, i-au încredințat Domnului
în care crezuseră.
24 Au trecut prin Pisidia și au ajuns în
Pamfilia.
25 După ce au vestit cuvântul în Perga, au
coborât la Atalia.
26 De acolo au plecat cu corabia spre Antiohia,
de unde fuseseră încredințați harului lui
Dumnezeu pentru lucrarea pe care tocmai o
împliniseră.
27 Când au ajuns și au adunat Adunarea, au
povestit tot ce făcuse Dumnezeu prin ei și cum
deschisese neamurilor o ușă a credinței.
28 Și au rămas acolo o vreme îndelungată
împreună cu ucenicii.

15

1 Au coborât unii din Iudeea și îi învățau pe
frați* astfel: „Dacă nu sunteți tăiați împrejur
după obiceiul lui Moise, nu puteți fi mântuiți.”
2 Și cum Pavel și Barnaba au avut o dispută și
o discuție aprinsă cu ei, frații au hotărât ca
Pavel, Barnaba și alții dintre ei să urce la

* **15:1** Cuvântul pentru „frați” aici și acolo unde contextul o permite, poate fi tradus corect și prin „frați și surori”.

Ierusalim, la apostoli și la bătrâni, cu privire la această problemă.
3 Trimiși de Adunare, ei au trecut prin Fenicia
și Samaria, povestind despre convertirea
neamurilor și aducând o mare bucurie tuturor
fraților.
4 Când au ajuns la Ierusalim, au fost primiți
de Adunare, de apostoli și de bătrâni, și au
relatat tot ce făcuse Dumnezeu prin ei.
5 Dar unii din partida fariseilor, care
crezuseră, s-au ridicat și au zis: „Trebuie să fie
tăiați împrejur și să li se ceară să păzească
Legea lui Moise.”
6 Apostolii și bătrânii s-au adunat ca să
analizeze această problemă.
7 După o lungă dezbatere, Petru s-a ridicat și
le-a zis: „Fraților, voi știți că, din primele zile,
Dumnezeu a făcut o alegere printre voi, pentru
ca, prin gura mea, neamurile să audă cuvântul
Vestei Bune și să creadă.
8 Iar Dumnezeu, care cunoaște inimile, a
depus mărturie pentru ei, dându-le Duhul
Sfânt ca și nouă.
9 El n-a făcut nicio deosebire între noi și ei,
curățindu-le inimile prin credință.
10 Acum deci, de ce Îl ispitiți pe Dumnezeu,
punând pe grumazul ucenicilor un jug pe care
nici părinții noștri, nici noi n-am putut să-l
purtăm?
11 Dar noi credem că suntem mântuiți prin
harul Domnului Isus†, exact la fel ca și ei.”

† **15:11** TR adaugă „Hristos”

12 Toată mulțimea a tăcut și i-a ascultat pe
Barnaba și pe Pavel povestind câte semne și
minuni făcuse Dumnezeu prin ei printre
neamuri.
13 După ce au terminat de vorbit, Iacov a luat
cuvântul și a zis: „Fraților, ascultați-mă!
14 Simon a povestit cum, de la început,
Dumnezeu Și-a îndreptat privirea spre neamuri
ca să aleagă dintre ele un popor pentru Numele
Său.
15 Și cu aceasta se potrivesc cuvintele
profeților, după cum este scris:
16 «După aceste lucruri Mă voi întoarce.
Voi zidi din nou cortul lui David, care a căzut.
Voi zidi din nou ruinele lui.
Îl voi ridica
17 pentru ca restul oamenilor să-L caute pe
Domnul:
toate neamurile peste care este chemat Numele
Meu,
zice Domnul, care face toate aceste lucruri.»✡
18 Lucrările lui Dumnezeu Îi sunt cunoscute
din veșnicie.
19 De aceea, judecata mea este să nu le punem
greutăți acelora dintre neamuri care se întorc
la Dumnezeu;
20 ci să le scriem să se ferească de întinările
idolilor, de imoralitate sexuală, de animale
sugrumate și de sânge.
21 Căci Moise, din generațiile de demult, are
în fiecare cetate oameni care îl propovăduiesc,
fiind citit în sinagogi în fiecare Sabat.”

✡ **15:17** Amos 9:11-12

22 Atunci apostolilor, bătrânilor și întregii
Adunări li s-a părut bine să aleagă bărbați
dintre ei și să-i trimită la Antiohia împreună cu
Pavel și Barnaba: pe Iuda, zis și Barsaba, și pe
Sila, oameni de frunte printre frați.‡
23 Prin ei au trimis următoarea scrisoare:
„Apostolii, bătrânii și frații, către frații dintre
neamuri care sunt în Antiohia, în Siria și în
Cilicia: Salutări!
24 Fiindcă am auzit că unii, plecați dintre noi,
fără să le fi dat vreo poruncă, v-au tulburat
prin cuvintele lor și v-au neliniștit sufletele,
zicând: «Trebuie să vă tăiați împrejur și să
păziți Legea»,
25 ne-a părut bine, după ce ne-am adunat
într-un cuget, să alegem niște bărbați și să-i
trimitem la voi împreună cu preaiubiții noștri
Barnaba și Pavel,
26 oameni care și-au pus viața în pericol
pentru Numele Domnului nostru Isus Hristos.
27 Așadar, i-am trimis pe Iuda și pe Sila, care
vă vor spune aceleași lucruri și prin viu grai.
28 Căci i s-a părut bine Duhului Sfânt și nouă
să nu mai punem peste voi nicio altă povară,
decât aceste lucruri necesare:
29 să vă feriți de lucrurile jertfite idolilor, de
sânge, de animale sugrumate și de imoralitate
sexuală. Dacă vă veți păzi de acestea, veți face
bine. Fiți sănătoși.”
30 Așadar, cei ce au fost trimiși s-au dus la
Antiohia; și adunând mulțimea, le-au înmânat

‡ **15:22** Cuvântul pentru „frați” aici și acolo unde contextul o permite, poate fi tradus corect și prin „frați și surori”.

scrisoarea.
31 După ce au citit-o, s-au bucurat de această
încurajare.
32 Iuda și Sila, fiind și ei profeți, i-au încurajat
pe frați cu multe cuvinte și i-au întărit.
33 După ce au petrecut o vreme acolo, au fost
lăsați de frați să se întoarcă în pace la apostoli.
34 §
35 Pavel și Barnaba au rămas în Antiohia,
învățând poporul și, împreună cu mulți alții,
propovăduind cuvântul Domnului.
36 După câteva zile, Pavel i-a zis lui Barnaba:
„Să ne întoarcem și să-i vizităm pe frații noștri
în fiecare cetate în care am vestit cuvântul
Domnului, ca să vedem ce mai fac.”
37 Barnaba voia să-l ia cu ei și pe Ioan, numit
Marcu.
38 Dar Pavel considera că nu este potrivit să ia
cu ei pe unul care îi părăsise în Pamfilia și nu
mersese cu ei la lucrare.
39 S-a iscat o neînțelegere atât de aspră, încât
s-au despărțit unul de celălalt. Barnaba l-a luat
pe Marcu și a plecat pe mare în Cipru,
40 iar Pavel l-a ales pe Sila și a plecat, fiind
încredințat de frați în grija harului lui
Dumnezeu.
41 El a străbătut Siria și Cilicia, întărind
Adunările.

16

1 Pavel a ajuns apoi la Derbe și la Listra. Și
iată, era acolo un ucenic numit Timotei, fiul

§ **15:34** Unele manuscrise adaugă: *Dar lui Sila i s-a părut bine să rămână acolo.*

unei iudeice credincioase, dar tatăl lui era grec.
2 Frații din Listra și din Iconia îl vorbeau de
bine.
3 Pavel a vrut să-l ia cu el, și, din pricina
iudeilor care erau în acele locuri, l-a luat și l-a
tăiat împrejur, fiindcă toți știau că tatăl lui era
grec.
4 Pe când treceau prin cetăți, le dădeau să
păzească hotărârile stabilite de apostolii și de
bătrânii din Ierusalim.
5 Astfel, Adunările se întăreau în credință și
creșteau la număr în fiecare zi.
6 După ce au străbătut regiunea Frigiei și a
Galatiei, Duhul Sfânt le-a oprit să vestească
cuvântul în Asia.
7 Când au ajuns lângă Misia, au încercat să se
ducă în Bitinia, dar Duhul nu le-a dat voie.
8 Au trecut atunci prin Misia și au coborât la
Troa.
9 În timpul nopții, Pavel a avut o viziune: un
om din Macedonia stătea în picioare, rugându-l
și zicând: „Treci în Macedonia și ajută-ne!”
10 Imediat după ce a avut viziunea, am căutat
să plecăm în Macedonia, deducând că Domnul
ne-a chemat să le vestim Vestea Bună.
11 Așadar, am ridicat pânzele de la Troa și am
mers direct spre Samotracia, iar a doua zi am
ajuns la Neapolis.
12 De acolo ne-am dus la Filipi, care este cea
mai importantă cetate din acel ținut al
Macedoniei și o colonie romană. Am rămas în
această cetate câteva zile.
13 În ziua de Sabat am ieșit pe poarta cetății,
pe malul unui râu, unde credeam că se află un

loc de rugăciune. Ne-am așezat și le-am vorbit
femeilor adunate acolo.
14 Ne asculta o femeie numită Lidia,
vânzătoare de purpură din cetatea Tiatira, o
femeie temătoare de Dumnezeu. Domnul i-a
deschis inima ca să ia aminte la cele spuse de
Pavel.
15 După ce a fost botezată, ea și casa ei, ne-a
rugat zicând: „Dacă ați judecat că sunt
credincioasă Domnului, intrați și rămâneți în
casa mea.” Și ne-a convins.
16 Pe când ne duceam la locul de rugăciune,
ne-a ieșit înainte o slujnică care avea un duh de
ghicitoare; ea le aducea stăpânilor ei mult
câștig prin ghicit.
17 Aceasta se ținea după Pavel și după noi,
strigând: „Oamenii aceștia sunt robii
Dumnezeului Celui Preaînalt și ei vă vestesc o
cale de mântuire!”
18 A făcut lucrul acesta mai multe zile la rând.
Pavel, fiind foarte necăjit, s-a întors și i-a zis
duhului: „Îți poruncesc, în Numele lui Isus
Hristos, să ieși din ea!” Și a ieșit chiar în ceasul
acela.
19 Când stăpânii ei au văzut că s-a dus
speranța câștigului lor, i-au prins pe Pavel și pe
Sila și i-au târât în piață înaintea
conducătorilor.
20 I-au dus înaintea magistraților și au zis:
„Acești oameni, care sunt iudei, ne tulbură
cetatea,
21 promovând obiceiuri pe care noi, fiind
romani, nu ne este îngăduit să le primim, nici
să le practicăm.”

22 Mulțimea s-a ridicat și ea împotriva lor, iar
magistrații le-au rupt hainele și au poruncit să
fie bătuți cu nuiele.
23 După ce le-au dat multe lovituri, i-au
aruncat în închisoare, poruncindu-i
temnicerului să-i păzească cu grijă.
24 La o asemenea poruncă, el i-a băgat în
celula cea mai dinăuntru și le-a pus picioarele
în butuci.
25 Pe la miezul nopții, Pavel și Sila se rugau și
cântau imnuri lui Dumnezeu, iar ceilalți
deținuți îi ascultau.
26 Deodată s-a produs un mare cutremur de
pământ, încât s-au clătinat temeliile închisorii.
Imediat s-au deschis toate ușile și s-au dezlegat
lanțurile tuturor.
27 Temnicerul s-a trezit, a văzut ușile
închisorii deschise, a scos sabia și era gata să se
omoare, crezând că deținuții au fugit.
28 Dar Pavel a strigat cu glas tare: „Nu-ți face
niciun rău, pentru că toți suntem aici!”
29 Temnicerul a cerut lumini, a intrat în grabă
și s-a aruncat tremurând la picioarele lui Pavel
și ale lui Sila.
30 I-a scos afară și a zis: „Domnilor, ce trebuie
să fac ca să fiu mântuit?”
31 Ei au zis: „Crede în Domnul Isus Hristos și
vei fi mântuit, tu și casa ta.”
32 Și i-au vestit cuvântul Domnului lui și
tuturor celor din casa lui.
33 Chiar în ceasul acela din noapte, temnicerul
i-a luat și le-a spălat rănile. Și imediat a fost
botezat, el și toți ai lui.

34 I-a dus în casa lui, le-a pus masa și s-a
bucurat foarte mult cu toată casa lui că a crezut
în Dumnezeu.
35 Când s-a făcut ziuă, magistrații au trimis pe
aprozi să-i spună temnicerului: „Dă-le drumul
oamenilor acelora.”
36 Temnicerul i-a adus la cunoștință lui Pavel
aceste cuvinte: „Magistrații au trimis ordin să
fiți eliberați. Acum, așadar, ieșiți și mergeți în
pace.”
37 Dar Pavel le-a zis: „Ne-au bătut în public,
fără să fim judecați, pe noi, care suntem
cetățeni romani, și ne-au aruncat în
închisoare! Și acum ne scot afară pe furiș?
Nicidecum! Să vină ei înșiși să ne scoată.”
38 Aprozii au raportat aceste cuvinte
magistraților, care s-au temut când au auzit că
aceștia sunt cetățeni romani.
39 Au venit, și-au cerut scuze și, după ce i-au
scos afară, i-au rugat să plece din cetate.
40 Ei au ieșit din închisoare și au intrat în
casa Lidiei. I-au văzut pe frați, i-au încurajat, și
apoi au plecat.

17

1 După ce au trecut prin Amfipoli și Apolonia,
au ajuns la Tesalonic, unde era o sinagogă a
iudeilor.
2 Pavel, după obiceiul său, a intrat la ei și,
timp de trei zile de Sabat, a discutat cu ei din
Scripturi,

3 explicând și dovedind că Hristosul trebuia
să sufere și să învieze din morți. „Acest Isus pe
care vi-L vestesc eu”, zicea el, „este Hristosul.”
4 Unii dintre ei au fost convinși și s-au
alăturat lui Pavel și lui Sila; de asemenea, o
mare mulțime de greci evlavioși și nu puține
femei de seamă.
5 Dar iudeii care n-au crezut* au luat cu ei
câțiva oameni răi din piață, au strâns o
mulțime și au stârnit o zarvă în cetate. Au
atacat casa lui Iason și căutau să-i scoată afară
înaintea poporului.
6 Când nu i-au găsit, i-au târât pe Iason și pe
unii dintre frați† înaintea conducătorilor
cetății, strigând: „Oamenii aceștia care au
răsturnat lumea au venit și aici,
7 iar Iason i-a găzduit! Toți aceștia lucrează
împotriva decretelor Cezarului, spunând că
există un alt rege: Isus!”
8 Auzind aceste lucruri, mulțimea și
conducătorii cetății s-au tulburat.
9 După ce au luat o garanție de la Iason și de
la ceilalți, le-au dat drumul.
10 Imediat, în timpul nopții, frații i-au trimis
pe Pavel și pe Sila la Bereea. Când au ajuns, au
intrat în sinagoga iudeilor.
11 Iudeii de aici aveau o inimă mai aleasă
decât cei din Tesalonic; ei au primit cuvântul cu

---

* **17:5** TR citește „Și iudeii care n-au crezut, umplându-se de invidie și luând cu ei” în loc de „Dar iudeii care n-au crezut au luat cu ei” † **17:6** Cuvântul pentru „frați” aici și acolo unde contextul o permite, poate fi tradus corect și prin „frați și surori”.

toată bunăvoința și cercetau zilnic Scripturile,
ca să vadă dacă aceste lucruri erau așa.
12 Mulți dintre ei au crezut; de asemenea, nu
puține femei grecești de seamă și bărbați.
13 Dar, când iudeii din Tesalonic au aflat că
Pavel vestea cuvântul lui Dumnezeu și în
Bereea, au venit și acolo ca să agite și să tulbure
mulțimile.
14 Atunci frații l-au trimis imediat pe Pavel să
meargă spre mare, în timp ce Sila și Timotei au
rămas acolo.
15 Cei care îl însoțeau pe Pavel l-au dus până
la Atena; apoi au plecat, primind poruncă de la
el să le spună lui Sila și lui Timotei să vină la el
cât mai repede.
16 Pe când îi aștepta Pavel în Atena, i se
întărâta duhul în el la vederea cetății care era
plină de idoli.
17 Astfel, stătea de vorbă în sinagogă cu iudeii
și cu oamenii evlavioși, iar în piață, în fiecare
zi, cu cei care se întâmpla să fie pe acolo.
18 Unii dintre filosofii epicurieni și stoici
stăteau de asemenea‡ de vorbă cu el. Unii
ziceau: „Ce vrea să spună vorbărețul acesta?”
Iar alții: „Pare a fi un vestitor de zeități
străine”, pentru că el propovăduia Vestea Bună
despre Isus și învierea.
19 L-au luat, l-au dus la Areopag și au zis:
„Putem să știm care este această învățătură
nouă despre care vorbești?
20 Căci ne aduci la urechi niște lucruri
ciudate. Am vrea deci să știm ce înseamnă ele.”

‡ **17:18** TR omite „de asemenea”

21 (Căci toți atenienii și străinii care locuiau
acolo nu-și petreceau timpul cu nimic altceva
decât spunând sau ascultând vreo noutate.)
22 Pavel a stat în mijlocul Areopagului și a zis:
„Bărbați atenieni, în toate privințele văd că
sunteți foarte religioși.
23 Căci, pe când treceam și priveam obiectele
voastre de închinare, am găsit și un altar pe
care este scris: „UNUI DUMNEZEU
NECUNOSCUT.” Așadar, pe Cel pe care Îl onorați
fără să-L cunoașteți, pe Acela vi-L vestesc eu.
24 Dumnezeul care a făcut lumea și toate
lucrurile din ea, fiind Domnul cerului și al
pământului, nu locuiește în temple făcute de
mâini.
25 Nici nu este slujit de mâini omenești, ca și
cum ar avea nevoie de ceva, de vreme ce El dă
tuturor viața, suflarea și toate lucrurile.
26 Dintr-un singur sânge, El a făcut toate
națiunile oamenilor, ca să locuiască pe toată
fața pământului, hotărând vremurile rânduite
mai dinainte și hotarele locuinței lor,
27 pentru ca ei să-L caute pe Domnul și poate
să-L găsească orbecăind, măcar că El nu este
departe de niciunul dintre noi.
28 Căci „în El trăim, ne mișcăm și suntem”.
După cum au zis și unii dintre poeții voștri:
„Căci și noi suntem din neamul Lui.”
29 Așadar, fiind din neamul lui Dumnezeu, nu
trebuie să credem că firea divină este asemenea
aurului, argintului sau pietrei, sculptate prin
arta și imaginația omului.
30 Dumnezeu a trecut cu vederea vremurile

de neștiință, dar acum poruncește tuturor
oamenilor de pretutindeni să se pocăiască;
31 pentru că a rânduit o zi în care va judeca
lumea cu dreptate, prin Omul pe care L-a
rânduit, și a dat tuturor o dovadă
incontestabilă despre aceasta prin faptul că L-a
înviat din morți.”
32 Când au auzit ei despre învierea morților,
unii își băteau joc, iar alții au zis: „Te vom
asculta despre aceasta și altă dată.”
33 Astfel, Pavel a ieșit din mijlocul lor.
34 Dar câțiva oameni s-au alăturat lui și au
crezut; printre ei era și Dionisie Areopagitul, o
femeie numită Damaris și alții împreună cu ei.

18

1 După aceste lucruri, Pavel a plecat din Atena
și a ajuns la Corint.
2 Acolo a găsit un iudeu pe nume Acuila, de
neam din Pont, venit de curând din Italia
împreună cu soția sa Priscila, deoarece Claudiu
poruncise ca toți iudeii să plece din Roma. A
mers la ei
3 și, fiindcă avea aceeași meserie, a rămas și
lucra cu ei; meseria lor era facerea corturilor.
4 În fiecare Sabat, el vorbea în sinagogă și
încerca să-i convingă atât pe iudei, cât și pe
greci.
5 Când au coborât Sila și Timotei din
Macedonia, Pavel a fost constrâns de Duhul să
le mărturisească iudeilor că Isus este Hristosul.
6 Dar, fiindcă ei i se împotriveau și îl
batjocoreau, el și-a scuturat hainele și le-a zis:

„Sângele vostru să cadă pe capetele voastre! Eu
sunt curat. De acum încolo mă voi duce la
neamuri!”
7 A plecat de acolo și a intrat în casa unui om
numit Iust, care se temea de Dumnezeu și a
cărui casă era lipită de sinagogă.
8 Crisp, conducătorul sinagogii, a crezut în
Domnul cu toată casa lui. Și mulți dintre
corinteni, când ascultau, credeau și erau
botezați.
9 Noaptea, Domnul i-a vorbit lui Pavel într-o
viziune: „Nu te teme, ci vorbește și nu tăcea;
10 căci Eu sunt cu tine și nimeni nu va pune
mâna pe tine ca să-ți facă rău, fiindcă am mult
popor în această cetate.”
11 El a rămas acolo un an și șase luni,
învățând cuvântul lui Dumnezeu printre ei.
12 Dar, pe când Galion era proconsul al Ahaiei,
iudeii s-au ridicat toți ca unul împotriva lui
Pavel și l-au adus la scaunul de judecată,
13 zicând: „Omul acesta îi convinge pe
oameni să se închine lui Dumnezeu într-un
mod contrar Legii.”
14 Pe când Pavel era gata să deschidă gura,
Galion le-a zis iudeilor: „Dacă ar fi vorba de o
nedreptate sau de o crimă gravă, o, iudeilor, aș
avea răbdare cu voi, după cum s-ar cuveni;
15 dar dacă este vorba de întrebări cu privire
la cuvinte, nume și la Legea voastră,
descurcați-vă singuri. Căci eu nu vreau să fiu
judecător peste aceste lucruri.”
16 Și i-a alungat de la scaunul de judecată.

17 Atunci toți grecii l-au prins pe Sosten,
conducătorul sinagogii, și l-au bătut chiar în
fața scaunului de judecată. Lui Galion nu i-a
păsat deloc de aceste lucruri.

18 După ce a mai rămas destul de multe zile,
Pavel și-a luat rămas bun de la frați* și a plecat
pe mare spre Siria, împreună cu Priscila și
Acuila. În Chencrea și-a ras capul, fiindcă
făcuse un jurământ.
19 Au ajuns la Efes, unde i-a lăsat; dar el a
intrat în sinagogă și a început să discute cu
iudeii.
20 Când l-au rugat să rămână mai mult timp
cu ei, a refuzat,
21 dar și-a luat rămas bun de la ei, zicând:
„Trebuie neapărat să țin sărbătoarea care vine
la Ierusalim, dar mă voi întoarce din nou la
voi, dacă va voi Dumnezeu.” Și a plecat din Efes
pe mare.

22 A coborât la Cezareea, a urcat și a salutat
Adunarea, iar apoi a coborât la Antiohia.
23 După ce a petrecut câtva timp acolo, a
plecat și a străbătut pe rând regiunea Galatiei și
a Frigiei, întărindu-i pe toți ucenicii.

24 Între timp a venit la Efes un iudeu pe
nume Apolo, de neam din Alexandria. El era un
om elocvent și puternic în Scripturi.
25 Acesta fusese instruit în calea Domnului și,
fiind plin de ardoare în duh, vorbea și învăța cu

---

* **18:18** Cuvântul pentru „frați” aici și acolo unde contextul o permite, poate fi tradus corect și prin „frați și surori”.

exactitate lucrurile despre Isus, deși cunoștea
doar botezul lui Ioan.
26 A început să vorbească cu îndrăzneală în
sinagogă. Când l-au auzit Priscila și Acuila, l-au
luat la ei și i-au explicat calea lui Dumnezeu cu
și mai multă exactitate.
27 Când a hotărât să treacă în Ahaia, frații
l-au încurajat și au scris ucenicilor să-l
primească. Când a ajuns, el i-a ajutat foarte
mult pe cei care crezuseră prin har;
28 căci îi combătea cu putere pe iudei,
demonstrând public, prin Scripturi, că Isus este
Hristosul.

19

1 Pe când Apolo era la Corint, Pavel, după ce a
trecut prin regiunile de sus, a ajuns la Efes și a
găsit câțiva ucenici.
2 El i-a întrebat: „Ați primit voi Duhul Sfânt
când ați crezut?”
Ei i-au răspuns: „Nici n-am auzit măcar că
există un Duh Sfânt.”
3 El a zis: „Atunci în ce ați fost botezați?”
Ei au zis: „În botezul lui Ioan.”
4 Pavel a zis: „Ioan a botezat cu botezul
pocăinței, spunând poporului să creadă în Cel
ce avea să vină după el, adică în Hristos Isus.”*
5 Când au auzit acestea, au fost botezați în
Numele Domnului Isus.
6 Când Pavel și-a pus mâinile peste ei, Duhul
Sfânt S-a coborât peste ei și au început să
vorbească în alte limbi și să profețească.

---

* **19:4** NU omite „Hristos”.

7 Erau în total vreo doisprezece bărbați.

8 Apoi a intrat în sinagogă și a vorbit cu
îndrăzneală timp de trei luni, aducând
argumente și convingând oamenii despre
lucrurile privitoare la Împărăția lui Dumnezeu.

9 Dar, cum unii s-au împietrit și n-au vrut să
creadă, vorbind de rău Calea înaintea mulțimii,
el s-a depărtat de ei, i-a separat pe ucenici și
învăța zilnic în școala lui Tiran.
10 Lucrul acesta a continuat timp de doi ani,
așa că toți locuitorii Asiei au auzit cuvântul
Domnului Isus, atât iudei, cât și greci.

11 Dumnezeu făcea minuni neobișnuite prin
mâinile lui Pavel,
12 așa că pe bolnavi se puneau batiste sau
șorțuri care atinseseră trupul lui, și bolile îi
părăseau, iar duhurile rele ieșeau din ei.
13 Dar unii dintre iudeii rătăcitori, care erau
exorciști, au încercat să cheme Numele
Domnului Isus peste cei care aveau duhuri rele,
zicând: „Vă conjurăm prin Isus pe care Îl
propovăduiește Pavel.”
14 Cei care făceau lucrul acesta erau cei șapte
fii ai unuia, Sceva, un preot de seamă iudeu.

15 Dar duhul cel rău le-a răspuns: „Pe Isus Îl
cunosc și pe Pavel îl știu, dar voi cine sunteți?”
16 Omul în care era duhul cel rău a sărit
asupra lor, i-a biruit pe toți și a dovedit atâta
putere împotriva lor, încât au fugit din casa
aceea goi și răniți.

17 Lucrul acesta a fost cunoscut de toți iudeii
și grecii care locuiau în Efes. O frică i-a cuprins
pe toți, și Numele Domnului Isus era glorificat.
18 Mulți dintre cei care crezuseră veneau să se
mărturisească și să-și spună faptele.
19 Și destul de mulți dintre cei care
practicaseră magia și-au adunat cărțile și le-au
ars în fața tuturor. Au socotit prețul lor și au
găsit că era de cincizeci de mii de monede de
argint.†
20 Astfel, cuvântul Domnului creștea în
putere și se răspândea.
21 După ce s-au încheiat aceste lucruri, Pavel
a hotărât în Duhul să treacă prin Macedonia și
Ahaia și să meargă la Ierusalim, zicând: „După
ce voi fi fost acolo, trebuie să văd și Roma.”
22 A trimis în Macedonia pe doi dintre cei
care-i slujeau, pe Timotei și Erast, iar el a mai
rămas un timp în Asia.
23 Pe vremea aceea, a izbucnit o mare
tulburare cu privire la Cale.
24 Căci un om pe nume Dimitrie, un argintar
care făcea temple de argint ale lui Artemis,
aducea meșterilor un câștig deloc neglijabil.
25 El i-a adunat împreună cu lucrătorii de
aceeași breaslă și le-a zis: „Domnilor, știți că din
această afacere ne obținem noi bogăția.
26 Vedeți și auziți că nu numai în Efes, ci
aproape în toată Asia, acest Pavel a convins și a

† **19:19** Cele 50.000 de monede de argint se referă probabil la 50.000 de drahme. Astfel, valoarea cărților arse echivala cu aproximativ salariul pe 160 de ani al unui muncitor agricol.

abătut o mare mulțime de oameni, spunând că
nu sunt dumnezei aceia care sunt făcuți de
mâini.
27 Și nu doar că există pericolul ca meseria
noastră să cadă în dispreț, ci și ca templul marii
zeițe Artemis să fie socotit ca nimic, iar măreția
celei pe care o venerează toată Asia și lumea
întreagă să fie distrusă.”
28 Când au auzit ei aceste cuvinte, s-au
umplut de mânie și au început să strige: „Mare
este Artemis a efesenilor!”
29 Toată cetatea s-a umplut de confuzie. S-au
repezit toți deodată în teatru, luându-i cu ei pe
Gaius și pe Aristarh, macedoneni care erau
tovarăși de drum ai lui Pavel.
30 Când Pavel a vrut să se ducă în mijlocul
poporului, ucenicii nu i-au dat voie.
31 De asemenea, unii dintre asiarhi, care îi
erau prieteni, au trimis la el și l-au rugat să nu
se aventureze în teatru.
32 Unii strigau una, alții alta, căci adunarea
era o învălmășeală, iar cei mai mulți nici nu
știau pentru ce se adunaseră.
33 L-au scos din mulțime pe Alexandru, pe
care iudeii l-au împins în față. Alexandru a
făcut semn cu mâna și voia să se apere
înaintea poporului.
34 Dar când au înțeles că este iudeu, toți au
strigat într-un glas timp de aproape două ore:
„Mare este Artemis a efesenilor!”
35 Secretarul cetății a reușit să potolească
mulțimea și a zis: „Bărbați din Efes, care este
omul care să nu știe că cetatea efesenilor este

păzitoarea templului marii zeițe Artemis și a
icoanei căzute din cer de la Zeus?
36 Fiindcă aceste lucruri nu pot fi negate,
trebuie să vă potoliți și să nu faceți nimic
necugetat.
37 Căci i-ați adus pe acești oameni aici, deși
nu sunt nici jefuitori de temple, nici
batjocoritori ai zeiței voastre.
38 Deci, dacă Dimitrie și meșterii care sunt cu
el au ceva împotriva cuiva, judecătoriile sunt
deschise și sunt și proconsuli; să se dea în
judecată unii pe alții.
39 Iar dacă mai căutați să rezolvați și alte
probleme, acestea se vor lămuri într-o adunare
legală.
40 Căci suntem în pericol de a fi acuzați de
răzvrătire pentru ziua de azi, neavând niciun
motiv; și nu vom putea da nicio justificare
pentru această zarvă.”
41 După ce a rostit aceste cuvinte, a dat
drumul adunării.

20

1 După ce s-a liniștit zarva, Pavel i-a chemat
pe ucenici, și-a luat rămas bun de la ei și a
plecat în Macedonia.
2 După ce a străbătut acele regiuni și i-a
încurajat pe frați cu multe cuvinte, a ajuns în
Grecia.
3 Acolo a stat trei luni; și, fiindcă iudeii i-au
întins o cursă pe când se pregătea să plece pe
mare spre Siria, s-a hotărât să se întoarcă prin
Macedonia.

4 Cei care l-au însoțit până în Asia au fost:
Sopater din Bereea, Aristarh și Secund din
Tesalonic, Gaius din Derbe, Timotei, precum și
Tihic și Trofim din Asia.
5 Aceștia o luaseră înainte și ne așteptau la
Troa.
6 Iar noi am plecat cu corabia din Filipi după
zilele Azimilor și am ajuns la ei în Troa în cinci
zile. Acolo am stat șapte zile.

7 În prima zi a săptămânii, când ucenicii erau
adunați laolaltă să frângă pâinea, Pavel, care
intenționa să plece a doua zi, le vorbea și și-a
prelungit cuvântarea până la miezul nopții.
8 Erau multe lămpi în camera de sus, unde
eram* adunați.
9 Un tânăr numit Eutih, care stătea pe
fereastră, a fost cuprins de un somn adânc. Pe
măsură ce Pavel vorbea tot mai mult, copleșit
de somn, tânărul a căzut de la etajul al treilea și
a fost ridicat mort.
10 Dar Pavel a coborât, s-a aruncat peste el, l-a
luat în brațe și a zis: „Nu vă tulburați, căci
viața lui este în el.”

11 După ce a urcat din nou, a frânt pâinea și a
mâncat. Apoi a mai stat de vorbă cu ei mult
timp, până în zori, și astfel a plecat.
12 L-au adus pe băiat viu și au fost nespus de
mângâiați.

13 Noi am mers înainte la corabie și am plecat
pe mare spre Asos, de unde urma să-l luăm pe

* **20:8** TR citește „erau” în loc de „eram”

Pavel, căci așa hotărâse el, având de gând să meargă pe jos.
14 Când ne-a întâlnit la Asos, l-am luat la bord
și am ajuns la Mitilene.
15 Navigând de acolo, a doua zi am ajuns în
dreptul insulei Chios. Ziua următoare am atins
Samos și am stat la Troghilion, iar în ziua de
după aceea am ajuns la Milet.
16 Căci Pavel hotărâse să treacă de Efes, ca să
nu fie nevoit să piardă timpul în Asia. Se
grăbea ca, dacă i-ar fi fost cu putință, să fie în
Ierusalim de ziua Cincizecimii.
17 Din Milet, a trimis la Efes și i-a chemat la el
pe bătrânii Adunării.
18 Când au ajuns la el, le-a zis: „Voi știți cum
m-am purtat cu voi în tot timpul, din prima zi
în care am pus piciorul în Asia:
19 slujindu-L pe Domnul cu toată smerenia, cu
multe lacrimi și printre încercările care au
venit peste mine prin comploturile iudeilor.
20 Știți că n-am evitat să vă vestesc nimic din
ceea ce vă era de folos și că v-am învățat public
și din casă în casă,
21 mărturisind și iudeilor și grecilor pocăința
față de Dumnezeu și credința în Domnul nostru
Isus.†
22 Acum, iată, fiind legat de Duhul, mă duc la
Ierusalim, fără să știu ce mi se va întâmpla
acolo,
23 în afară de faptul că Duhul Sfânt îmi
mărturisește în fiecare cetate că mă așteaptă
lanțuri și necazuri.

† **20:21** TR adaugă „Hristos”

24 Dar eu nu țin la viața mea și nu o socotesc
scumpă pentru mine, ca să-mi pot sfârși cu
bucurie alergarea și slujba pe care am primit-o
de la Domnul Isus: aceea de a mărturisi Vestea
Bună a harului lui Dumnezeu.
25 Și acum, iată, știu că toți cei printre care
am umblat propovăduind Împărăția lui
Dumnezeu nu-mi veți mai vedea fața.
26 De aceea vă mărturisesc astăzi că sunt
curat de sângele tuturor,
27 căci n-am evitat să vă vestesc tot sfatul lui
Dumnezeu.
28 Luați seama deci la voi înșivă și la toată
turma peste care Duhul Sfânt v-a pus
supraveghetori, ca să păstoriți Adunarea lui
Dumnezeu‡, pe care a câștigat-o cu propriul
Său sânge.
29 Știu că, după plecarea mea, vor pătrunde
printre voi lupi feroce, care nu vor cruța turma;
30 și din mijlocul vostru se vor ridica oameni
care vor învăța lucruri stricate, ca să-i atragă pe
ucenici de partea lor.
31 De aceea vegheați, aducându-vă aminte că
timp de trei ani, zi și noapte, n-am încetat să vă
sfătuiesc pe fiecare cu lacrimi.
32 Iar acum, fraților§, vă încredințez lui
Dumnezeu și cuvântului harului Său, care
poate să vă zidească și să vă dea moștenirea
împreună cu toți cei sfințiți.

---

‡ **20:28** TR, NU omit „Domnului și”

§ **20:32** Cuvântul pentru „frați” aici și acolo unde contextul o permite, poate fi tradus corect și prin „frați și surori”.

33 N-am râvnit nici la argintul, nici la aurul,
nici la hainele cuiva.
34 Voi înșivă știți că aceste mâini au lucrat
pentru nevoile mele și ale celor care erau cu
mine.
35 În toate privințele v-am dat un exemplu:
că, muncind astfel, trebuie să-i ajutați pe cei
slabi și să vă amintiți cuvintele Domnului Isus,
care El Însuși a zis: „Este mai ferice să dai
decât să primești.””
36 Când a sfârșit de vorbit, a îngenuncheat și
s-a rugat împreună cu toți.
37 Au izbucnit toți în plâns, s-au aruncat pe
grumazul lui Pavel și-l sărutau.
38 Erau întristați cel mai mult de cuvântul pe
care îl spusese, și anume că nu-i vor mai vedea
fața. Și l-au condus până la corabie.

21

1 După ce ne-am despărțit de ei și am ridicat
pânzele, am mers cu corabia pe un drum drept
la Cos, a doua zi la Rodos, iar de acolo la Patara.
2 Acolo am găsit o corabie care traversa spre
Fenicia; ne-am urcat la bord și am plecat.
3 Când a apărut în fața noastră Ciprul, l-am
lăsat la stânga și am continuat să navigăm spre
Siria, oprindu-ne la Tir, pentru că acolo corabia
trebuia să-și descarce marfa.
4 I-am căutat pe ucenici și am rămas acolo
șapte zile. Aceștia, prin Duhul, îi spuneau lui
Pavel să nu urce la Ierusalim.
5 Când s-au încheiat acele zile, am plecat ca
să ne continuăm călătoria. Toți, împreună cu

soțiile și copiii lor, ne-au condus până în afara
cetății. Am îngenuncheat pe țărm și ne-am
rugat.
6 Ne-am luat rămas bun unii de la alții, ne-am
urcat pe corabie, iar ei s-au întors acasă.

7 Încheindu-ne călătoria pe mare, am ajuns
de la Tir la Ptolemaida. I-am salutat pe frați și
am stat cu ei o zi.
8 A doua zi, noi, însoțitorii lui Pavel, am
plecat și am ajuns la Cezareea.

Am intrat în casa lui Filip, evanghelistul, care
era unul dintre cei șapte, și am rămas la el.
9 Omul acesta avea patru fiice fecioare care
profețeau.
10 Pe când stăteam acolo mai multe zile, a
coborât din Iudeea un profet numit Agab.
11 El a venit la noi, a luat brâul lui Pavel, și-a
legat propriile picioare și mâini și a zis: „Așa
vorbește Duhul Sfânt: «Astfel vor lega iudeii la
Ierusalim pe omul căruia îi aparține acest brâu
și-l vor da în mâinile neamurilor.»”

12 Când am auzit aceste lucruri, atât noi, cât și
locuitorii din partea locului, l-am rugat pe Pavel
să nu urce la Ierusalim.
13 Dar Pavel a răspuns: „Ce faceți de plângeți
și îmi frângeți inima? Căci eu sunt gata nu doar
să fiu legat, ci chiar să și mor la Ierusalim
pentru Numele Domnului Isus.”

14 Fiindcă nu se lăsa înduplecat, ne-am oprit
și am zis: „Facă-se voia Domnului!”

15 După aceste zile, ne-am luat bagajele și am
urcat la Ierusalim.

16 Câțiva ucenici din Cezareea au mers cu noi,
ducându-ne la un anumit Mnason din Cipru, un
ucenic vechi, la care urma să fim găzduiți.

17 Când am ajuns la Ierusalim, frații ne-au
primit cu bucurie.
18 A doua zi, Pavel a mers cu noi la Iacov; și
toți bătrânii erau de față.
19 După ce i-a salutat, a început să le
povestească, în detaliu, tot ce făcuse Dumnezeu
printre neamuri prin slujirea lui.
20 Când au auzit ei, L-au glorificat pe
Dumnezeu. Apoi i-au zis: „Vezi, frate, câte zeci
de mii de iudei au crezut, și toți sunt plini de zel
pentru Lege.
21 Ei au auzit despre tine că îi înveți pe toți
iudeii care trăiesc printre neamuri să se lepede
de Moise, spunându-le să nu-și taie copiii
împrejur și să nu trăiască potrivit obiceiurilor
noastre.
22 Ce este deci de făcut? Sigur se va aduna
mulțimea, pentru că vor afla că ai venit.
23 Fă, așadar, ceea ce îți spunem noi. Avem
patru bărbați care au făcut un jurământ.
24 Ia-i, curățește-te împreună cu ei și
plătește-le tu cheltuielile ca să-și radă capul.
Astfel vor ști toți că nu este nimic adevărat din
lucrurile pe care le-au auzit despre tine, ci că tu
însuți trăiești păzind Legea.
25 Dar cu privire la neamurile care au crezut,
am trimis deja hotărârea noastră: să nu
păzească nimic de felul acesta, ci doar să se
ferească de lucrurile jertfite idolilor, de sânge,

de animale sugrumate și de imoralitate
sexuală.”
26 A doua zi, Pavel i-a luat pe bărbați, s-a
curățit împreună cu ei și a intrat în Templu,
vestind împlinirea zilelor curățirii, până avea
să se aducă jertfa pentru fiecare dintre ei.
27 Când cele șapte zile erau aproape să se
încheie, iudeii din Asia l-au văzut în Templu,
au aţâţat toată mulțimea și au pus mâna pe el,
28 strigând: „Bărbați israeliți, săriți în ajutor!
Acesta este omul care îi învață pe toți,
pretutindeni, împotriva poporului nostru, a
Legii și a acestui loc. Mai mult, a adus și greci
în Templu și a pângărit acest loc sfânt!”
29 (Spuneau aceasta fiindcă îl văzuseră mai
înainte pe Trofim din Efes în cetate împreună
cu el și credeau că Pavel l-a adus în Templu).
30 Toată cetatea s-a pus în mișcare și poporul
a alergat din toate părțile. L-au prins pe Pavel,
l-au târât afară din Templu, și imediat ușile au
fost închise.
31 Pe când încercau ei să-l omoare, a ajuns
vestea la comandantul regimentului că tot
Ierusalimul este în zarvă.
32 El a luat imediat soldați și sutași și a alergat
la ei. Când i-au văzut pe comandant și pe
soldați, au încetat să-l mai bată pe Pavel.
33 Atunci comandantul s-a apropiat, l-a
arestat, a poruncit să fie legat cu două lanțuri și
a întrebat cine este și ce a făcut.
34 Din mulțime unii strigau una, alții alta.
Fiindcă nu putea să afle adevărul din cauza
zarvei, a poruncit să fie dus în cazarmă.

35 Când a ajuns pe scări, Pavel a trebuit să fie
dus pe brațe de soldați din cauza violenței
mulțimii;
36 căci o mulțime de popor se ținea după el,
strigând: „La moarte cu el!”
37 Chiar când era gata să fie băgat în
cazarmă, Pavel i-a zis comandantului: „Îmi este
îngăduit să-ți spun ceva?”
El a răspuns: „Știi grecește?
38 Nu cumva ești tu egipteanul acela care s-a
răzvrătit zilele trecute și a dus în pustie pe cei
patru mii de asasini?”
39 Dar Pavel a zis: „Eu sunt iudeu din Tarsul
Ciliciei, cetățean al unei cetăți deloc
neînsemnate. Te rog, dă-mi voie să vorbesc
poporului.”
40 După ce i-a dat voie, Pavel, stând pe scări, a
făcut semn cu mâna către popor. Când s-a
făcut o mare tăcere, el le-a vorbit în limba
ebraică, zicând:

22

1 „Frați și părinți, ascultați apărarea pe care
v-o fac acum.”
2 Când au auzit că le vorbește în limba
ebraică, au făcut o tăcere și mai mare.
El a zis:
3 „Eu sunt iudeu, născut în Tarsul Ciliciei, dar
am fost crescut în cetatea aceasta, fiind instruit
la picioarele lui Gamaliel cu privire la
respectarea strictă a Legii părinților noștri.
Eram plin de zel pentru Dumnezeu, cum sunteți
și voi toți astăzi.

4 Am persecutat această Cale până la moarte,
legând și aruncând în închisori atât bărbați,
cât și femei,
5 după cum pot mărturisi și marele preot și
tot sfatul bătrânilor. De la ei am luat și scrisori
către frați, și m-am dus la Damasc ca să-i aduc
legați la Ierusalim și pe cei care erau acolo,
pentru a fi pedepsiți.
6 Dar pe când călătoream și mă apropiam de
Damasc, cam pe la amiază, deodată a strălucit
în jurul meu o lumină mare din cer.
7 Am căzut la pământ și am auzit un glas care
îmi spunea: „Saul, Saul, de ce Mă prigonești?”
8 I-am răspuns: „Cine ești Tu, Doamne?” El
mi-a zis: „Eu sunt Isus din Nazaret, pe care tu Îl
prigonești.”
9 Cei care erau cu mine au văzut, într-adevăr,
lumina și s-au înfricoșat, dar n-au înțeles
glasul Celui ce-mi vorbea.
10 Atunci am zis: „Ce să fac, Doamne?”
Domnul mi-a zis: „Ridică-te și du-te în Damasc.
Acolo ți se va spune tot ce ți-a fost rânduit să
faci.”
11 Fiindcă nu mai puteam vedea din pricina
strălucirii acelei lumini, am fost dus de mână
de însoțitorii mei și astfel am intrat în Damasc.
12 Acolo un om numit Anania, un om evlavios
potrivit Legii, care avea o mărturie bună din
partea tuturor iudeilor care locuiau acolo,
13 a venit la mine, a stat lângă mine și mi-a
zis: „Frate Saul, capătă-ți vederea!” Chiar în
ceasul acela mi-am recăpătat vederea și m-am
uitat la el.

14 El a zis: „Dumnezeul părinților noștri te-a
rânduit să-I cunoști voia, să-L vezi pe Cel Drept
și să auzi un glas din gura Lui.
15 Căci Îi vei fi martor, față de toți oamenii,
pentru lucrurile pe care le-ai văzut și le-ai auzit.
16 Și acum, ce mai aștepți? Ridică-te,
botează-te și spală-ți păcatele, chemând
Numele Domnului.”
17 Când m-am întors în Ierusalim și mă
rugam în Templu, am căzut într-o extază
18 și L-am văzut pe Domnul zicându-mi:
„Grăbește-te și ieși repede din Ierusalim,
pentru că ei nu vor primi mărturia ta despre
Mine.”
19 Eu am zis: „Doamne, ei înșiși știu că eu îi
aruncam în închisori și îi băteam prin toate
sinagogile pe cei ce credeau în Tine.
20 Iar când a fost vărsat sângele lui Ștefan,
martorul Tău, eram și eu de față, încuviințam
moartea lui și păzeam hainele celor care îl
ucideau.”
21 Atunci El mi-a zis: „Du-te, căci te voi
trimite departe, la neamuri!””
22 L-au ascultat până la cuvântul acesta; apoi
și-au ridicat glasul și au strigat: „Șterge de pe
fața pământului pe un astfel de om! Căci nu
este vrednic să trăiască!”
23 Pe când strigau ei, își aruncau hainele și
aruncau cu praf în aer,
24 comandantul a poruncit ca Pavel să fie dus
în cazarmă și a cerut să fie cercetat prin
biciuire, ca să afle din ce motiv strigau astfel
împotriva lui.

25 După ce l-au legat cu curele, Pavel i-a zis
sutașului care stătea de față: „Vă este îngăduit
să biciuiți un cetățean roman care nu a fost
judecat?”
26 Auzind aceasta, sutașul s-a dus la
comandant și i-a raportat, zicând: „Ia seama ce
ești gata să faci, căci omul acesta este cetățean
roman!”
27 Comandantul a venit și l-a întrebat:
„Spune-mi, ești cetățean roman?”
El a răspuns: „Da.”
28 Comandantul a zis: „Eu am cumpărat
această cetățenie cu un preț mare.”
Pavel i-a răspuns: „Dar eu o am din naștere.”
29 Imediat, cei care urmau să-l cerceteze s-au
îndepărtat de el; iar comandantul însuși s-a
temut când a aflat că Pavel este cetățean roman
și că el îl pusese în lanțuri.
30 A doua zi, vrând să afle cu certitudine de ce
era acuzat de iudei, l-a dezlegat și a poruncit să
se adune preoții cei mai de seamă și tot
Sinedriul; apoi l-a adus pe Pavel și l-a pus în
fața lor.

23

1 Pavel, uitându-se țintă la Sinedriu, a zis:
„Fraților, până în ziua de azi am trăit înaintea
lui Dumnezeu cu o conștiință perfect curată.”
2 Dar marele preot Anania a poruncit celor
care stăteau lângă el să-l lovească peste gură.
3 Atunci Pavel i-a zis: „Dumnezeu te va lovi
pe tine, perete văruit! Tu stai să mă judeci

după Lege, și poruncești să fiu lovit încălcând Legea?”
4 Cei care stăteau pe aproape i-au zis: „Pe
marele preot al lui Dumnezeu îl insulți tu?”
5 Pavel a răspuns: „N-am știut, fraților, că
este marele preot. Căci este scris: «Să nu
vorbești de rău pe conducătorul poporului
tău.»”✡
6 Pavel, știind că o parte erau saduchei și
cealaltă farisei, a strigat în Sinedriu: „Fraților,
eu sunt fariseu, fiu de fariseu; pentru speranța
și învierea morților sunt judecat!”
7 Când a spus el aceste cuvinte, s-a iscat o
ceartă între farisei și saduchei, iar adunarea s-a
dezbinat.
8 Căci saducheii zic că nu există nici înviere,
nici înger, nici duh; pe când fariseii le
mărturisesc pe toate.
9 S-a stârnit o mare hărmălaie; și unii
cărturari din partida fariseilor s-au ridicat și au
început să se certe, zicând: „Noi nu găsim
niciun rău în omul acesta. Dar dacă un duh sau
un înger i-a vorbit, să nu ne luptăm împotriva
lui Dumnezeu!”
10 Pentru că cearta devenea tot mai aprinsă,
comandantul, temându-se ca Pavel să nu fie
rupt în bucăți de ei, a poruncit soldaților să
coboare, să-l ia cu forța din mijlocul lor și să-l
ducă în cazarmă.
11 În noaptea următoare, Domnul a stat lângă
el și i-a zis: „Fii plin de curaj, Pavele! Căci, după
cum ai mărturisit despre Mine la Ierusalim, tot
așa trebuie să mărturisești și la Roma.”

✡ **23:5** Exodul 22:28

12 Când s-a făcut ziuă, unii dintre iudei au
uneltit împreună și s-au legat cu blestem,
zicând că nu vor mânca și nu vor bea nimic
până când nu-l vor ucide pe Pavel.
13 Erau mai mult de patruzeci de oameni care
făcuseră acest complot.
14 Aceștia s-au dus la preoții cei mai de seamă
și la bătrâni și au zis: „Ne-am legat cu un mare
blestem să nu gustăm nimic până nu-l vom
ucide pe Pavel.
15 Acum, așadar, voi, împreună cu Sinedriul,
înștiințați-l pe comandant să-l coboare mâine la
voi, sub pretextul că ați vrea să cercetați mai
exact cazul lui. Iar noi suntem gata să-l
omorâm înainte ca el să ajungă.”

16 Dar fiul surorii lui Pavel, auzind de această
ambuscadă, a venit, a intrat în cazarmă și i-a
povestit lui Pavel.
17 Pavel a chemat pe unul dintre sutași și i-a
zis: „Du-l pe tânărul acesta la comandant, căci
are să-i spună ceva.”

18 Sutașul l-a luat, l-a dus la comandant și a
zis: „Prizonierul Pavel m-a chemat și m-a rugat
să-l aduc pe acest tânăr la tine, fiindcă are ceva
să-ți spună.”

19 Comandantul l-a luat de mână, s-a retras
deoparte cu el și l-a întrebat în particular: „Ce
ai să-mi spui?”

20 El a răspuns: „Iudeii au hotărât să te roage
să-l cobori mâine pe Pavel la Sinedriu, sub
pretextul că vor să cerceteze mai amănunțit
lucrurile cu privire la el.

21 Tu să nu te lași convins de ei, pentru că mai
mult de patruzeci de oameni dintre ei îl
pândesc; s-au legat cu blestem că nu vor mânca
și nu vor bea nimic până nu-l vor ucide. Ei sunt
gata acum și așteaptă doar promisiunea ta.”
22 Comandantul i-a dat drumul tânărului și i-a
poruncit: „Să nu spui nimănui că mi-ai
descoperit aceste lucruri.”
23 Apoi a chemat pe doi dintre sutași și le-a
zis: „Pregătiți, pentru ceasul al treilea din
noapte*, două sute de soldați ca să meargă până
la Cezareea, alături de șaptezeci de călăreți și
două sute de sulițași.”
24 Le-a cerut să pregătească și niște cai ca să-l
pună pe Pavel călare și să-l ducă în siguranță la
guvernatorul Felix.
25 Apoi a scris o scrisoare cu următorul
conținut:
26 „Claudiu Lisias, către prealesul guvernator
Felix: Salutări!
27 Omul acesta a fost prins de iudei și era gata
să fie ucis de ei. Dar am venit cu soldații și l-am
salvat, când am aflat că este cetățean roman.
28 Vrând să aflu de ce-l acuză, l-am dus
înaintea Sinedriului lor.
29 Am găsit că era acuzat cu privire la niște
chestiuni din Legea lor, dar nu i se aducea nicio
acuzație care să merite moartea sau
închisoarea.
30 Când am fost înștiințat că iudeii i-au întins
o cursă, l-am trimis imediat la tine și le-am

* **23:23** în jur de 9:00 p.m.

poruncit și acuzatorilor lui să spună înaintea ta
ce au împotriva lui. Fii sănătos!”
31 Soldații, potrivit ordinelor primite, l-au luat
pe Pavel și l-au dus noaptea până la Antipatris.
32 A doua zi, i-au lăsat pe călăreți să meargă
mai departe cu el, iar ei s-au întors la cazarmă.
33 Când au ajuns la Cezareea, călăreții au
predat scrisoarea guvernatorului și i l-au
prezentat și pe Pavel.
34 După ce a citit scrisoarea, guvernatorul a
întrebat din ce provincie este. Când a aflat că
este din Cilicia, a zis:
35 „Te voi asculta pe deplin când vor veni și
acuzatorii tăi.” Și a poruncit ca el să fie ținut
sub pază în palatul lui Irod.

24

1 După cinci zile, marele preot Anania a
coborât cu niște bătrâni și cu un orator, un
oarecare Tertul. Aceștia au adus plângeri
împotriva lui Pavel înaintea guvernatorului.
2 Când Pavel a fost chemat, Tertul a început
să-l acuze, zicând: „Pentru că prin tine ne
bucurăm de multă pace și prin grija ta s-au
făcut îmbunătățiri pentru această națiune,
3 noi recunoaștem acest lucru pretutindeni și
în tot timpul, prealesule Felix, cu toată
recunoștința.
4 Dar ca să nu te reții prea mult, te rog să ne
asculți câteva cuvinte în bunătatea ta.
5 Am găsit că omul acesta este o ciumă, un
instigator la răzvrătiri printre toți iudeii din
întreaga lume și un lider al sectei nazarinenilor.

6 A încercat chiar să pângărească Templul,
așa că l-am prins.*
7 †
8 ‡ Dacă îl vei cerceta tu însuți, vei putea afla
adevărul despre toate lucrurile de care îl
acuzăm noi.”
9 Iudeii s-au alăturat și ei la acuzații,
afirmând că așa stau lucrurile.
10 Când guvernatorul i-a făcut semn să
vorbească, Pavel a răspuns: „Fiindcă știu că
ești judecătorul acestei națiuni de mai mulți
ani, îmi voi prezenta apărarea cu bucurie,
11 de vreme ce poți verifica ușor că nu sunt
mai mult de douăsprezece zile de când m-am
urcat la Ierusalim să mă închin.
12 Ei nu m-au găsit discutând în
contradictoriu cu nimeni, nici stârnind vreo
răzvrătire în mulțime, nici în Templu, nici în
sinagogi, nici prin cetate.
13 Și nici nu-ți pot dovedi lucrurile de care mă
acuză acum.
14 Dar îți mărturisesc lucrul acesta: că,
potrivit Căii pe care ei o numesc sectă, așa
slujesc eu Dumnezeului părinților noștri;
crezând toate lucrurile care sunt în armonie cu
Legea și care sunt scrise în Profeți,
15 și având o speranță în Dumnezeu pe care o
așteaptă și ei înșiși: că va fi o înviere a

---

* **24:6** TR adaugă: „Am vrut să-l judecăm după Legea noastră,”
† **24:7** TR adaugă: „dar comandantul Lisias a venit și cu mare violență l-a smuls din mâinile noastre,” ‡ **24:8** TR adaugă: „poruncind acuzatorilor lui să vină la tine.”

morților, atât a celor drepți, cât și a celor
nedrepți.
16 Din acest motiv și eu mă străduiesc să am
întotdeauna o conștiință curată înaintea lui
Dumnezeu și a oamenilor.
17 Acum, după mai mulți ani, am venit să
aduc națiunii mele milostenii și ofrande.
18 Făcând acestea, niște iudei din Asia m-au
găsit curățit în Templu; n-a fost nici vreo
mulțime, nici vreo zarvă.
19 Tocmai aceia ar fi trebuit să fie aici
înaintea ta și să mă acuze, dacă aveau ceva
împotriva mea.
20 Sau, să spună aceștia de aici ce nelegiuire
au găsit în mine când am stat înaintea
Sinedriului,
21 în afară de acest singur cuvânt pe care l-am
strigat stând în mijlocul lor: «Pentru învierea
morților sunt eu judecat astăzi înaintea
voastră!»”
22 Atunci Felix, care cunoștea destul de bine
cele privitoare la Cale, a amânat procesul lor,
zicând: „Când va coborî comandantul Lisias,
voi lua o hotărâre în cazul vostru.”
23 A poruncit sutașului ca Pavel să fie păzit,
dar să i se lase o oarecare libertate și să nu-i
oprească pe prietenii lui să-i slujească sau să-l
viziteze.
24 După câteva zile, a venit Felix împreună cu
Drusila, soția lui, care era iudeică; a trimis după
Pavel și l-a ascultat vorbind despre credința în
Hristos Isus.
25 Dar când Pavel a început să discute despre
dreptate, despre stăpânirea de sine și despre

judecata viitoare, Felix s-a îngrozit și a
răspuns: „Deocamdată poți să pleci; când voi
găsi o ocazie potrivită, te voi chema.”
26 În același timp, el spera că Pavel îi va da
bani ca să-l elibereze; de aceea îl chema mai
des și stătea de vorbă cu el.
27 Când s-au împlinit doi ani, Felix a fost
înlocuit de Porcius Festus; și, vrând să câștige
favoarea iudeilor, Felix l-a lăsat pe Pavel în
lanțuri.

25

1 Festus, așadar, ajungând în provincie, după
trei zile a urcat de la Cezareea la Ierusalim.
2 Atunci marele preot și fruntașii iudeilor i-au
adus plângeri împotriva lui Pavel și l-au rugat,
3 cerându-i o favoare împotriva lui, să-l
cheme la Ierusalim; ei puneau la cale un
complot ca să-l omoare pe drum.
4 Festus însă a răspuns că Pavel este ținut sub
pază în Cezareea și că el însuși va pleca acolo
în curând.
5 „Prin urmare, cei care au autoritate printre
voi”, a zis el, „să coboare împreună cu mine și,
dacă este ceva rău în omul acesta, să-l acuze.”
6 După ce a stat printre ei mai mult de zece
zile, a coborât la Cezareea. A doua zi, s-a așezat
pe scaunul de judecată și a poruncit să fie adus
Pavel.
7 Când a venit, iudeii care coborâseră de la
Ierusalim l-au înconjurat, aducând împotriva
lui multe și grave acuzații pe care nu le puteau
dovedi.

8 În apărarea sa, Pavel zicea: „Nu am
păcătuit cu nimic, nici împotriva Legii iudeilor,
nici împotriva Templului, nici împotriva
Cezarului.”
9 Dar Festus, dorind să câștige favoarea
iudeilor, i-a răspuns lui Pavel și a zis: „Vrei să
urci la Ierusalim și să fii judecat acolo de mine
pentru aceste lucruri?”
10 Dar Pavel a zis: „Eu stau înaintea
scaunului de judecată al Cezarului, unde trebuie
să fiu judecat. Nu le-am făcut nicio nedreptate
iudeilor, așa cum știi și tu foarte bine.
11 Dacă am făcut vreo nedreptate și am
săvârșit ceva vrednic de moarte, nu refuz să
mor; dar dacă nu este adevărat nimic din
lucrurile de care mă acuză aceștia, nimeni nu
mă poate preda lor. Fac apel la Cezar!”
12 Atunci Festus, după ce s-a sfătuit cu
consiliul, a răspuns: „Ai făcut apel la Cezar, la
Cezar te vei duce.”
13 După ce au trecut câteva zile, regele Agripa
și Berenice au sosit la Cezareea și l-au salutat pe
Festus.
14 Fiindcă au stat acolo mai multe zile, Festus
i-a prezentat regelui cazul lui Pavel, zicând:
„Este aici un om lăsat prizonier de Felix.
15 Când am fost la Ierusalim, preoții cei mai
de seamă și bătrânii iudeilor mi-au adus
plângeri împotriva lui și au cerut condamnarea
lui.
16 Eu le-am răspuns că nu este obiceiul
romanilor să predea pe vreun om la moarte
înainte ca acuzatul să fie pus față în față cu

acuzatorii lui și să aibă ocazia să se apere cu privire la acuzațiile care i se aduc.
17 Așadar, când s-au adunat ei aici, fără nicio întârziere, m-am așezat a doua zi pe scaunul de judecată și am poruncit să fie adus omul.
18 Acuzatorii s-au ridicat, dar nu i-au adus nicio acuzație dintre lucrurile rele pe care le bănuiam eu;
19 ci aveau cu el niște neînțelegeri cu privire la propria lor religie și la un oarecare Isus care a murit, dar despre care Pavel susține că este viu.
20 Fiindcă nu știam cum să cercetez astfel de lucruri, l-am întrebat dacă vrea să meargă la Ierusalim ca să fie judecat acolo pentru ele.
21 Dar fiindcă Pavel a cerut să fie ținut sub pază pentru decizia Împăratului, am poruncit să fie păzit până când îl voi putea trimite la Cezar.”
22 Agripa i-a zis lui Festus: „Aș vrea să-l ascult și eu pe omul acesta.”

„Mâine”, a zis el, „îl vei asculta.”

23 A doua zi, Agripa și Berenice au venit cu multă pompă și au intrat în sala de audiențe împreună cu comandanții militari și cu oamenii de seamă ai cetății. La porunca lui Festus, Pavel a fost adus.
24 Festus a zis: „Rege Agripa și toți bărbații care sunteți aici de față cu noi, îl vedeți pe acest om despre care toată mulțimea iudeilor mi s-a plâns, atât în Ierusalim, cât și aici, strigând că el nu mai trebuie să trăiască.

25 Dar eu am constatat că n-a făcut nimic
vrednic de moarte. Și, fiindcă el singur a făcut
apel la Împărat, am hotărât să-l trimit;
26 însă nu am nimic sigur de scris domnului
meu despre el. De aceea l-am adus înaintea
voastră, și mai ales înaintea ta, rege Agripa,
pentru ca, după ce va fi cercetat, să am ce scrie.
27 Căci mi se pare absurd să trimit un
prizonier fără să specific și acuzațiile care i se
aduc.”

26

1 Agripa i-a zis lui Pavel: „Îți este îngăduit să
vorbești pentru tine însuți.”
Atunci Pavel a întins mâna și a început să se
apere:
2 „Mă socotesc fericit, rege Agripa, că am
ocazia să mă apăr astăzi înaintea ta de toate
lucrurile de care sunt acuzat de iudei,
3 mai ales că tu ești cunoscător al tuturor
obiceiurilor și neînțelegerilor dintre iudei. De
aceea te rog să mă asculți cu răbdare.
4 Toți iudeii cunosc felul meu de viață din
tinerețe, cum am trăit de la început în mijlocul
națiunii mele și la Ierusalim.
5 Ei mă cunosc de mult timp și, dacă ar vrea,
ar putea mărturisi că am trăit ca fariseu, după
cea mai strictă partidă a religiei noastre.
6 Iar acum stau să fiu judecat pentru speranța
în promisiunea făcută de Dumnezeu părinților
noștri,
7 pe care cele douăsprezece triburi ale
noastre, slujindu-I necurmat zi și noapte, speră

să o vadă împlinită. Pentru această speranță,
rege Agripa, sunt eu acuzat de iudei!
8 De ce este considerat de necrezut la voi că
Dumnezeu învie morții?
9 Cât despre mine, credeam cu adevărat că
trebuie să fac multe lucruri împotriva Numelui
lui Isus din Nazaret.
10 Ceea ce am și făcut în Ierusalim. Am închis
pe mulți dintre sfinți în închisori, primind
autoritate de la preoții cei mai de seamă, iar
când erau dați la moarte, îmi dădeam votul
împotriva lor.
11 I-am pedepsit adesea prin toate sinagogile
și îi forțam să rostească blasfemii. Fiind extrem
de înfuriat pe ei, îi prigoneam chiar și în
cetățile străine.
12 În acest scop, pe când călătoream la
Damasc, cu autoritate și cu o misiune de la
preoții cei mai de seamă,
13 pe drum, pe la amiază, o, rege, am văzut o
lumină din cer, mai strălucitoare decât soarele,
strălucind în jurul meu și al celor ce călătoreau
cu mine.
14 După ce am căzut cu toții la pământ, am
auzit un glas care-mi zicea în limba ebraică:
„Saul, Saul, de ce Mă prigonești? Îți este greu să
dai cu piciorul în țepușă.”
15 Eu am zis: „Cine ești Tu, Doamne?”
Iar El a răspuns: „Eu sunt Isus, pe care tu Îl
prigonești.
16 Dar ridică-te și stai în picioare; căci M-am
arătat ție în acest scop: ca să te rânduiesc
slujitor și martor, atât al lucrurilor pe care le-ai

văzut, cât și al lucrurilor pentru care Mă voi
mai arăta ție.
17 Te voi izbăvi de poporul acesta și de
neamurile la care te trimit,
18 ca să le deschizi ochii, să se întoarcă de la
întuneric la lumină și de sub puterea lui Satana
la Dumnezeu, pentru ca, prin credința în Mine,
să primească iertarea păcatelor și o moștenire
printre cei sfințiți.”

19 De aceea, rege Agripa, n-am fost
neascultător față de viziunea cerească;
20 ci am vestit mai întâi celor din Damasc,
apoi la Ierusalim, prin toată țara Iudeii și la
neamuri, să se pocăiască și să se întoarcă la
Dumnezeu, făcând fapte vrednice de pocăință.
21 Din acest motiv m-au prins iudeii în
Templu și au încercat să mă omoare.
22 Dar având parte de ajutorul lui Dumnezeu,
stau în picioare până în ziua de azi,
mărturisind și celor mici și celor mari, și
nespunând nimic altceva decât ceea ce au zis
profeții și Moise că avea să se întâmple:
23 cum Hristosul avea să sufere și cum, prin
învierea morților, El avea să fie cel dintâi care
va vesti lumina atât acestui popor, cât și
neamurilor.”

24 Pe când se apăra el astfel, Festus a zis cu
glas tare: „Ești nebun, Pavele! Prea multă
învățătură te duce la nebunie!”

25 Dar el a răspuns: „Nu sunt nebun,
prealesule Festus, ci rostesc cuvinte de adevăr și
pline de rațiune.

26 Regele știe aceste lucruri și lui îi vorbesc cu
îndrăzneală. Căci sunt convins că niciunul din
aceste lucruri nu-i este necunoscut, fiindcă
acest lucru nu s-a întâmplat într-un colț ascuns.
27 Rege Agripa, crezi tu în profeți? Știu că
crezi."
28 Agripa i-a zis lui Pavel: „Încă puțin și mă
convingi să devin creștin!"
29 Iar Pavel a zis: „Fie că este nevoie de puțin,
fie de mult, m-aș ruga lui Dumnezeu ca nu
numai tu, ci și toți cei care mă ascultă astăzi, să
devină așa cum sunt eu, cu excepția acestor
lanțuri."
30 Regele s-a ridicat, la fel guvernatorul,
Berenice și cei care stăteau cu ei.
31 După ce s-au retras, au vorbit între ei,
zicând: „Omul acesta nu face nimic vrednic de
moarte sau de închisoare."
32 Iar Agripa i-a zis lui Festus: „Omul acesta
ar fi putut fi eliberat dacă n-ar fi făcut apel la
Cezar."

27

1 Când s-a hotărât să plecăm cu corabia spre
Italia, i-au predat pe Pavel și pe alți câțiva
prizonieri unui sutaș numit Iuliu, din
regimentul lui Augustus.
2 Ne-am urcat într-o corabie din Adramit, care
urma să plece spre porturile de pe coasta Asiei,
și am pornit pe mare. Era cu noi și Aristarh, un
macedonean din Tesalonic.
3 A doua zi am acostat la Sidon. Iuliu s-a
purtat blând cu Pavel și i-a dat voie să se ducă
la prietenii lui ca să fie îngrijit.

4 Plecând de acolo, am navigat la adăpostul
insulei Cipru, pentru că vânturile erau
potrivnice.
5 După ce am traversat marea din dreptul
Ciliciei și al Pamfiliei, am ajuns la Mira din
Licia.
6 Acolo, sutașul a găsit o corabie din
Alexandria care naviga spre Italia și ne-a
îmbarcat pe ea.
7 Navigând încet timp de mai multe zile și
ajungând cu greu în dreptul Cnidului, vântul nu
ne-a mai lăsat să înaintăm. Am mers așadar la
adăpostul Cretei, în dreptul capului Salmone.
8 Navigând cu greu de-a lungul ei, am ajuns
într-un loc numit „Porturile Bune”, aproape de
cetatea Lasea.
9 Fiindcă trecuse mult timp, iar călătoria pe
mare devenise deja periculoasă, deoarece
trecuse deja ziua Postului, Pavel a început să-i
avertizeze,
10 zicându-le: „Bărbaților, văd că navigarea
aceasta va fi cu necazuri și cu multă pagubă, nu
numai pentru încărcătură și corabie, ci și
pentru viețile noastre.”
11 Dar sutașul a ascultat mai mult de căpitan
și de proprietarul corabiei decât de cuvintele
spuse de Pavel.
12 Și pentru că portul nu era potrivit pentru
iernat, cei mai mulți au fost de părere să plece
de acolo, sperând ca printr-un mijloc sau altul
să poată ajunge la Fenix și să ierneze acolo,
care este un port din Creta cu deschidere spre
sud-vest și nord-vest.

13 Când a început să sufle ușor vântul de sud,
crezând că și-au atins scopul, au ridicat ancora
și au mers pe lângă coasta Cretei, aproape de
țărm.
14 Dar, nu după mult timp, s-a stârnit un vânt
de furtună dinspre insulă, numit Eurachilon.*
15 Corabia a fost luată de vânt și nu-i putea
ține piept, așa că ne-am lăsat purtați în voia lui.
16 Trecând repede la adăpostul unei insulițe
numită Clauda, abia am reușit să asigurăm
barca.
17 După ce au ridicat-o, au folosit frânghii
pentru a încinge corabia pe dedesubt. Și,
fiindcă se temeau să nu eșueze pe bancurile de
nisip din Sirta, au coborât ancora de furtună,
fiind purtați astfel.
18 Din cauză că eram bătuți foarte tare de
furtună, a doua zi au început să arunce din
încărcătură în mare.
19 A treia zi au aruncat cu mâinile lor uneltele
corabiei.
20 Fiindcă mai multe zile n-au apărut nici
soarele, nici stelele, iar o furtună deloc mică
apăsa asupra noastră, orice speranță de salvare
era acum pierdută.
21 După ce stătuseră mult timp fără să
mănânce, Pavel s-a ridicat în mijlocul lor și a
zis: „Bărbaților, trebuia să mă ascultați și să nu
pornim din Creta, ca să fi evitat aceste necazuri
și această pagubă.
22 Dar acum vă îndemn să fiți plini de curaj,
căci nu se va pierde nicio viață dintre voi, ci

* **27:14** Sau „un vânt de nord-est”.

numai corabia.
23 Căci un înger al Dumnezeului al cărui sunt
și căruia Îi slujesc a stat lângă mine în noaptea
aceasta
24 și mi-a zis: «Nu te teme, Pavele! Tu trebuie
să stai înaintea Cezarului. Și iată, Dumnezeu ți
i-a dăruit pe toți cei ce călătoresc pe mare
împreună cu tine.»
25 De aceea, bărbaților, prindeți curaj! Căci
am încredere în Dumnezeu că se va întâmpla
exact așa cum mi s-a spus.
26 Însă trebuie să eșuăm pe o insulă."
27 Când a venit a paisprezecea noapte în care
eram purtați încoace și încolo pe Marea
Adriatică, cam pe la miezul nopții, marinarii au
bănuit că se apropie de un țărm.
28 Au măsurat adâncimea și au găsit
douăzeci de stânjeni.† Mai încolo puțin au
măsurat din nou și au găsit cincisprezece
stânjeni.‡
29 De teamă să nu ne lovim de stânci, au
aruncat patru ancore la pupa și așteptau cu
nerăbdare să se facă ziuă.
30 Marinarii căutau să fugă din corabie și au
coborât barca în mare, pretinzând că ar vrea să
arunce ancore de la proră.
31 Dar Pavel a zis sutașului și soldaților:
„Dacă oamenii aceștia nu rămân în corabie, voi
nu puteți fi salvați."
32 Atunci soldații au tăiat frânghiile bărcii și
au lăsat-o să cadă în apă.

† **27:28** 20 stânjeni = 120 de picioare = 36,6 metri ‡ **27:28** 15 stânjeni = 90 de picioare = 27,4 metri

33 Până să se facă ziuă, Pavel i-a rugat pe toți
să mănânce ceva, zicând: „Astăzi este a
paisprezecea zi de când stați în așteptare și
postiți, fără să fi luat nimic în gură.
34 Vă rog deci să luați niște hrană, căci este
pentru salvarea voastră. Niciunui dintre voi
nu-i va pieri un fir de păr de pe cap.”
35 După ce a zis aceste cuvinte, a luat pâinea,
a mulțumit lui Dumnezeu înaintea tuturor, a
frânt-o și a început să mănânce.
36 Toți au prins curaj și au luat și ei să
mănânce.
37 În total, eram pe corabie două sute
șaptezeci și șase de suflete.
38 După ce s-au săturat, au ușurat corabia
aruncând grâul în mare.
39 Când s-a făcut ziuă, nu au recunoscut
ținutul; dar au observat un golf cu o plajă, unde
s-au hotărât, dacă va fi posibil, să eșueze
corabia.
40 Au tăiat ancorele și le-au lăsat în mare,
desfăcând în același timp și legăturile
cârmelor. Au ridicat pânza de la proră în
bătaia vântului și s-au îndreptat spre plajă.
41 Dar au nimerit într-un loc unde se
întâlneau doi curenți și corabia a eșuat. Prora
s-a înfipt și a rămas neclintită, iar pupa a
început să se rupă sub violența valurilor.
42 Sfatul soldaților a fost să-i ucidă pe
prizonieri, ca nu cumva să înoate vreunul și să
scape.
43 Dar sutașul, dorind să-l salveze pe Pavel,
i-a oprit de la planul lor și a poruncit ca cei care

știu să înoate să se arunce primii în apă și să iasă la uscat,
44 iar ceilalți să vină după ei, unii pe
scânduri, iar alții pe rămășițe din corabie. Așa
s-a făcut că toți au scăpat în siguranță la uscat.

28

1 După ce am scăpat, am* aflat că insula se
numea Malta.
2 Localnicii ne-au arătat o bunătate
neobișnuită. Au aprins un foc și ne-au primit pe
toți, din pricina ploii care căzuse și a frigului.
3 Pavel a strâns o grămadă de vreascuri și le-a
pus pe foc, dar o viperă a ieșit din cauza
căldurii și i s-a prins de mână.
4 Când localnicii au văzut creatura atârnând
de mâna lui, își ziceau unii altora: „Fără
îndoială, omul acesta este un ucigaș; deși a
scăpat din mare, Dreptatea nu l-a lăsat să
trăiască.”
5 El a scuturat creatura în foc și n-a suferit
niciun rău.
6 Oamenii se așteptau să i se umfle mâna sau
să cadă mort dintr-odată. Dar după ce au
așteptat mult timp și au văzut că nu i se
întâmplă nimic rău, și-au schimbat părerea și
au zis că este un zeu.
7 În împrejurimile acelui loc se aflau niște
pământuri aparținând mai-marelui insulei,
numit Publius, care ne-a primit și ne-a găzduit
cu multă amabilitate timp de trei zile.

---

* **28:1** NU citește „noi” în loc de „ei”

8 Tatăl lui Publius stătea în pat, bolnav de
febră și dizenterie. Pavel a intrat la el, s-a rugat,
și-a pus mâinile peste el și l-a vindecat.
9 După acest lucru, au venit și ceilalți bolnavi
de pe insulă și au fost vindecați.
10 Aceștia ne-au arătat și o mare cinste; iar la
plecare ne-au pus pe corabie tot ce ne era
necesar.
11 După trei luni am plecat pe o corabie din
Alexandria care iernase pe insulă și care purta
emblema „Frații Gemeni”.
12 Am acostat la Siracuza și am rămas acolo
trei zile.
13 De acolo, mergând de-a lungul coastei, am
ajuns la Regium. După o zi s-a stârnit un vânt
de sud și a doua zi am ajuns la Puteoli,
14 unde am găsit frați† și am fost rugați să
rămânem cu ei șapte zile. Așa am ajuns la
Roma.
15 Când au auzit frații de acolo despre noi,
ne-au ieșit înainte până la Forul lui Apius și
Cele Trei Taverne. Văzându-i, Pavel I-a
mulțumit lui Dumnezeu și a prins curaj.
16 Când am intrat în Roma, sutașul i-a predat
pe prizonieri căpitanului gărzii, dar lui Pavel i
s-a îngăduit să locuiască separat, cu un soldat
care să-l păzească.
17 După trei zile, Pavel i-a chemat laolaltă pe
fruntașii iudeilor. Când s-au adunat, le-a zis:
„Eu, fraților, cu toate că n-am făcut nimic
împotriva poporului sau împotriva obiceiurilor

† **28:14** Cuvântul pentru „frați” aici și acolo unde contextul o permite, poate fi tradus corect și prin „frați și surori”.

părinților noștri, am fost arestat în Ierusalim și
dat în mâinile romanilor.
18 Aceștia, după ce m-au cercetat, au vrut să
mă elibereze, pentru că nu exista în mine
niciun motiv vrednic de moarte.
19 Dar cum iudeii se împotriveau, am fost silit
să fac apel la Cezar, nu însă pentru că aș avea
vreo acuzație de adus națiunii mele.
20 Din acest motiv am cerut să vă văd și să vă
vorbesc. Căci din pricina speranței lui Israel
sunt legat cu acest lanț.”
21 Ei i-au zis: „Noi n-am primit scrisori din
Iudeea în privința ta și niciunul dintre frați nu
a venit să ne vestească sau să ne spună ceva
rău despre tine.
22 Dar dorim să auzim de la tine ce crezi. Căci
ne este cunoscut faptul că pretutindeni se
vorbește împotriva acestei secte.”
23 I-au stabilit o zi și au venit în număr mare
la locuința lui. De dimineața până seara, el le
făcea o expunere, mărturisind despre
Împărăția lui Dumnezeu și căutând să-i
convingă despre Isus cu ajutorul Legii lui Moise
și al Profeților.
24 Unii erau convinși de cele spuse, dar alții
nu credeau.
25 Fiindcă nu se înțelegeau între ei, au plecat,
după ce Pavel a rostit un singur cuvânt: „Bine
le-a vorbit Duhul Sfânt părinților noștri prin
profetul Isaia,
26 când a zis:
«Du-te la poporul acesta și spune-le:
Cu auzul veți auzi,

dar nu veți înțelege deloc.
Cu privirea veți privi,
dar nu veți percepe deloc.
27 Căci inima acestui popor s-a împietrit.
Urechile lor sunt grele de auz,
și-au închis ochii,
ca nu cumva să vadă cu ochii lor,
să audă cu urechile lor,
să înțeleagă cu inima lor
și să se întoarcă la Mine,
iar Eu să-i vindec.»✡
28 Să vă fie cunoscut așadar că mântuirea
aceasta de la Dumnezeu a fost trimisă
neamurilor, și ele o vor asculta.”
29 După ce a spus aceste lucruri, iudeii au
plecat, având o mare ceartă între ei.‡
30 Pavel a rămas doi ani întregi în locuința
lui închiriată și îi primea pe toți cei care
veneau la el,
31 propovăduind Împărăția lui Dumnezeu și
învățând lucrurile privitoare la Domnul Isus
Hristos, cu toată îndrăzneala și fără nicio
piedică.

✡ **28:27** Isaia 6:9-10 ‡ **28:29** NU omite versetul 29.

civ

Biblia Liberă
The New Testament in the Romanian Language, using Latin script, Biblia Liberă translation

Public Domain

Language: Română (Romanian)

Aceasta este o schiță de traducere. Este în curs de revizuire și editare. Dacă găsiți erori, vă rugăm să ni le raportați la ronbl@eBible.org.

2026-10-28

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 9 Nov 2026 from source files dated 28 Oct 2026
34a5d971-deb4-5cdf-a835-ec1ad5ed2c3a